

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL III

112

JOI
18 IULIE 1968
12 PAGINI
2 LEI

LA REVEDERE!

ION IONESCU (purînd tricoul viitorului său club, Alemannia Aachen) a ținut să se fotografieze, ieri, în Giulești, împreună cu Dumitriu Il, partenerul cu care a alcătuit un cuplu atît de mult apreciat și iubit.
După meciul amical de ieri, Ion Ionescu a spus, pentru o bună bucată de vreme, „la revedere” clubului Rapid, la care s-a consacrat și a cunoscut atîtea satisfacții.
Ii dorim succes în noua echipă!

Foto : PETRE COZIA

ÎN ACEST NUMĂR:

ECHIPA BRAZILIANĂ

PORTUGUESA DIN RIO

JOACĂ DUMINICĂ LA BUCUREȘTI

ENIGMATICA ARHIVĂ

A ANTRENORILOR

F.C. KÖLN MAI PUTERNICĂ

DECÎT ORICÎND !

CRIZA DE TIMP

A CORPULUI DIDACTIC

DIN FOTBAL

PELE AMENINȚAT

CU MOARTEA ?

ÎN PROIECT, UN CAMPIONAT

MONDIAL INTERCLUBURI

MINI-INTERVIURI CU

OZON ȘI COSMOC

REFLECȚII PE MARGINEA

COMUNICATULUI

PRIVIND TRANSFERĂRILE

SERIA A V-A

ETAPA I, 11 AUGUST

U. M. Timișoara	— Victoria Caransebeș
Dunărea Calafat	— Minerul Anina
Voința Lugoj	— Progresul Strehala
Furnirul Deta	— Victoria Tg. Jiu
Minerul Toplet	— Minerul Lupeni
Minerul Motru	— Autarapid Craiova
Minerul Bocșa	— Energetica Tr. Sev.
St. roșu Plenița	— Soimii Timișoara

ETAPA A II-A, 18 AUGUST

Energetica Tr. Sev.	— St. roșu Plenița
Progresul Strehala	— Furnirul Deta
Victoria Tg. Jiu	— Metalul Toplet
Soimii Timișoara	— Voința Lugoj
Autarapid Craiova	— Minerul Bocșa
Minerul Anina	— U. M. Timișoara
Minerul Lupeni	— Minerul Motru
Victoria C-sebeș	— Dunărea Calafat

ETAPA A III-A, 25 AUGUST

Dunărea Calafat	— Metalul Toplet
Minerul Lupeni	— Victoria Tg. Jiu
Voința Lugoj	— Victoria C-sebeș
U. M. Timișoara	— Progresul Strehala
Furnirul Deta	— Soimii Timișoara
St. roșu Plenița	— Autarapid Craiova
Minerul Bocșa	— Minerul Anina
Minerul Motru	— Energetica Tr. Sev.

ETAPA A IV-A, 1 SEPTEMBRIE

Autarapid Craiova	— Minerul Lupeni
Energetica Tr. Severin	— Furnirul Deta
St. roșu Plenița	— Minerul Motru
Voința Lugoj	— Dunărea Calafat
Victoria Caransebeș	— Progresul Strehala
Soimii Timișoara	— Minerul Anina
Victoria Tg. Jiu	— U. M. Timișoara
Metalul Toplet	— Minerul Bocșa

ETAPA A V-A, 15 SEPTEMBRIE

Victoria Tg. Jiu	— Minerul Bocșa
Minerul Lupeni	— Voința Lugoj
Progresul Strehala	— Dunărea Calafat
Furnirul Deta	— Metalul Toplet
Minerul Anina	— St. roșu Plenița
Minerul Motru	— Victoria C-sebeș
Energetica Tr. Sev.	— Autarapid Craiova
U. M. Timișoara	— Soimii Timișoara

ETAPA A VI-A, 22 SEPTEMBRIE

Autarapid Craiova	— Soimii Timișoara
Victoria C-sebeș	— Furnirul Deta
U. M. Timișoara	— Energetica Tr. Sev.
Dunărea Calafat	— Minerul Lupeni
Metalul Toplet	— Progresul Strehala
St. roșu Plenița	— Victoria Tg. Jiu
Minerul Anina	— Minerul Motru
Minerul Bocșa	— Voința Lugoj

ETAPA A VII-A, 29 SEPTEMBRIE

Voința Lugoj	— Furnirul Deta
Soimii Timișoara	— Minerul Lupeni
Progresul Strehala	— Minerul Bocșa
Metalul Toplet	— U. M. Timișoara
Autarapid Craiova	— Victoria Tg. Jiu
Energetica Tr. Sev.	— Minerul Anina
Victoria C-sebeș	— St. roșu Plenița
Dunărea Calafat	— Minerul Motru

ETAPA A VIII-A, 6 OCTOMBRIE

Minerul Motru	— Progresul Strehala
Minerul Anina	— Voința Lugoj
Soimii Timișoara	— Metalul Toplet
Furnirul Deta	— Autarapid Craiova
Minerul Lupeni	— U. M. Timișoara
St. roșu Plenița	— Dunărea Calafat
Victoria Tg. Jiu	— Energetica Tr. Sev.
Minerul Bocșa	— Victoria C-sebeș

ETAPA A IX-A, 13 OCTOMBRIE

Minerul Anina	— Furnirul Deta
Victoria C-sebeș	— Minerul Lupeni
U. M. Timișoara	— Autarapid Craiova
Voința Lugoj	— Metalul Toplet
Victoria Tg. Jiu	— Minerul Motru
Energetica Tr. Sev.	— Soimii Timișoara
Dunărea Calafat	— Minerul Bocșa
Progresul Strehala	— St. roșu Plenița

ETAPA A X-A, 20 OCTOMBRIE

Progresul Strehala	— Victoria Tg. Jiu
U. M. Timișoara	— St. roșu Plenița
Minerul Motru	— Minerul Bocșa
Victoria C-sebeș	— Soimii Timișoara
Autarapid Craiova	— Voința Lugoj
Furnirul Deta	— Dunărea Calafat
Metalul Toplet	— Energetica Tr. Sev.
Minerul Lupeni	— Minerul Anina

ETAPA A XI-A, 27 OCTOMBRIE

Minerul Bocșa	— U. M. Timișoara
Minerul Anina	— Autarapid Craiova
Energetica Tr. Sev.	— Progresul Strehala
Metalul Toplet	— Victoria C-sebeș
Furnirul Deta	— Minerul Lupeni
St. roșu Plenița	— Voința Lugoj
Soimii Timișoara	— Minerul Motru
Dunărea Calafat	— Victoria Tg. Jiu

ETAPA A XII-A, 3 NOIEMBRIE

Victoria Tg. Jiu	— Victoria C-sebeș
U. M. Timișoara	— Furnirul Deta
Minerul Bocșa	— St. roșu Plenița
Voința Lugoj	— Minerul Motru
Minerul Anina	— Metalul Toplet
Dunărea Calafat	— Soimii Timișoara
Autarapid Craiova	— Progresul Strehala
Minerul Lupeni	— Energetica Tr. Sev.

ETAPA A XIII-A, 10 NOIEMBRIE

Metalul Toplet	— Autarapid Craiova
Minerul Motru	— U. M. Timișoara
Energetica Tr. Sev.	— Dunărea Calafat
Progresul Strehala	— Minerul Lupeni
Soimii Timișoara	— Minerul Bocșa
Victoria Tg. Jiu	— Voința Lugoj
Victoria C-sebeș	— Minerul Anina
Furnirul Deta	— St. roșu Plenița

ETAPA A XIV-A, 17 NOIEMBRIE

Minerul Bocșa	— Minerul Lupeni
St. roșu Plenița	— Metalul Toplet
Minerul Motru	— Furnirul Deta
Soimii Timișoara	— Victoria Tg. Jiu
Dunărea Calafat	— Autarapid Craiova
Victoria C-sebeș	— Energetica Tr. Sev.
Voința Lugoj	— U. M. Timișoara
Minerul Anina	— Progresul Strehala

ETAPA A XV-A, 24 NOIEMBRIE

Progresul Strehala	— Soimii Timișoara
Autarapid Craiova	— Victoria C-sebeș
Energetica Tr. Sev.	— Voința Lugoj
U. M. Timișoara	— Dunărea Calafat
Victoria Tg. Jiu	— Minerul Anina
Furnirul Deta	— Minerul Bocșa
Metalul Toplet	— Minerul Motru
Minerul Lupeni	— St. roșu Plenița

SERIA A VI-A

ETAPA I, 11 AUGUST

Progresul Sibiu	— Soda Ocna Mureș
Tehnofrig Cluj	— Victoria Călan
Știința Petroșeni	— Metalul Copșa mică
Aurul Brad	— Minerul Ghelar
Min. Baia de Arleş	— Aurul Zlatna
Mureșul Luduș	— Metalul Aiud
Arieșul Turda	— Mureșul Deva
Arieșul C. Turzii	— A.S.A. Sibiu

ETAPA A II-A, 18 AUGUST

Metalul Aiud	— Știința Petroșeni
A.S.A. Sibiu	— Arieșul Turda
Victoria Călan	— Progresul Sibiu
Soda Ocna Mureș	— Tehnofrig Cluj
Mureșul Deva	— Arieșul C. Turzii
Aurul Zlatna	— Aurul Brad
Minerul Ghelar	— Mureșul Luduș
Metalul Copșa mică	— Min. Baia de Arleş

ETAPA A III-A, 25 AUGUST

Arieșul C. Turzii	— Metalul Copșa mică
Victoria Călan	— Minerul Ghelar
Aurul Brad	— Mureșul Deva
Progresul Sibiu	— Mureșul Luduș
Tehnofrig Cluj	— A.S.A. Sibiu
Știința Petroșeni	— Soda Ocna Mureș
Arieșul Turda	— Min. Baia de Arleş
Metalul Aiud	— Aurul Zlatna

ETAPA A IV-A, 1 SEPTEMBRIE

A.S.A. Sibiu	— Știința Petroșeni
Arieșul Turda	— Tehnofrig Cluj
Mureșul Luduș	— Arieșul C. Turzii
Minerul Ghelar	— Soda Ocna Mureș
Metalul Copșa mică	— Metalul Aiud
Mureșul Deva	— Victoria Călan
Aurul Zlatna	— Progresul Sibiu
Min. Baia de Arleş	— Aurul Brad

ETAPA A V-A, 15 SEPTEMBRIE

Tehnofrig Cluj	— Mureșul Deva
Soda Ocna Mureș	— Aurul Zlatna
Știința Petroșeni	— Arieșul Turda
Arieșul C. Turzii	— Metalul Aiud
Victoria Călan	— Min. Baia de Arleş
Metalul Copșa mică	— Aurul Brad
Mureșul Luduș	— A.S.A. Sibiu
Progresul Sibiu	— Minerul Ghelar

ETAPA A VI-A, 22 SEPTEMBRIE

Aurul Zlatna	— Arieșul Turda
Metalul Aiud	— Minerul Ghelar
Mureșul Deva	— Soda Ocna Mureș
Victoria Călan	— Metalul Copșa mică
Aurul Brad	— Mureșul Luduș
Progresul Sibiu	— A.S.A. Sibiu
Arieșul C. Turzii	— Tehnofrig Cluj
Min. Baia de Arleş	— Știința Petroșeni

ETAPA A VII-A, 29 SEPTEMBRIE

Minerul Ghelar	— Metalul Copșa mică
Arieșul Turda	— Arieșul C. Turzii
Mureșul Luduș	— Aurul Zlatna
Soda Ocna Mureș	— Metalul Aiud
Știința Petroșeni	— Progresul Sibiu
Tehnofrig Cluj	— Aurul Brad
Mureșul Deva	— Min. Baia de Arleş
A.S.A. Sibiu	— Victoria Călan

ETAPA A VIII-A, 6 OCTOMBRIE

Min. Baia de Arleş	— A.S.A. Sibiu
Progresul Sibiu	— Tehnofrig Cluj
Arieșul C. Turzii	— Știința Petroșeni
Mureșul Luduș	— Arieșul Turda
Metalul Aiud	— Victoria Călan
Metalul Copșa mică	— Aurul Zlatna
Soda Ocna Mureș	— Aurul Brad
Minerul Ghelar	— Mureșul Deva

ETAPA A IX-A, 13 OCTOMBRIE

Arieșul Turda	— Progresul Sibiu
Min. Baia de Arleş	— Mureșul Luduș
A.S.A. Sibiu	— Metalul Aiud
Tehnofrig Cluj	— Știința Petroșeni
Aurul Brad	— Arieșul C. Turzii
Victoria Călan	— Soda Ocna Mureș
Mureșul Deva	— Metalul Copșa mică
Aurul Zlatna	— Minerul Ghelar

ETAPA A X-A, 20 OCTOMBRIE

Aurul Brad	— Victoria Călan
Arieșul Turda	— Minerul Ghelar
Arieșul C. Turzii	— Min. Baia de Arleş
Soda Ocna Mureș	— A.S.A. Sibiu
Progresul Sibiu	— Mureșul Deva
Tehnofrig Cluj	— Metalul Aiud
Știința Petroșeni	— Aurul Zlatna
Metalul Copșa mică	— Mureșul Luduș

ETAPA A XI-A, 27 OCTOMBRIE

Mureșul Deva	— Știința Petroșeni
Aurul Zlatna	— Victoria Călan
Metalul Aiud	— Progresul Sibiu
Min. Baia de Arleş	— Tehnofrig Cluj
Metalul Copșa mică	— Arieșul Turda
Minerul Ghelar	— Arieșul C. Turzii
Mureșul Luduș	— Soda Ocna Mureș
A.S.A. Sibiu	— Aurul Brad

ETAPA A XII-A, 3 NOIEMBRIE

Aurul Zlatna	— Tehnofrig Cluj
Mureșul Luduș	— Știința Petroșeni
Mureșul Deva	— A.S.A. Sibiu
Victoria Călan	— Arieșul Turda
Minerul Ghelar	— Min. Baia de Arleş
Soda Ocna Mureș	— Metalul Copșa mică
Aurul Brad	— Metalul Aiud
Progresul Sibiu	— Arieșul C. Turzii

ETAPA A XIII-A, 10 NOIEMBRIE

Metalul Copșa mică	— Progresul Sibiu
Min. Baia de Arleş	— Soda Ocna Mureș
Tehnofrig Cluj	— Mureșul Luduș
Știința Petroșeni	— Minerul Ghelar
Arieșul Turda	— Aurul Brad
A.S.A. Sibiu	— Aurul Zlatna
Arieșul C. Turzii	— Victoria Călan
Metalul Aiud	— Mureșul Deva

ETAPA A XIV-A, 17 NOIEMBRIE

Mureșul Luduș	— Victoria Călan
Aurul Zlatna	— Mureșul Deva
Progresul Sibiu	— Min. Baia de Arleş
Metalul Copșa mică	— Tehnofrig Cluj
Minerul Ghelar	— A.S.A. Sibiu
Știința Petroșeni	— Aurul Brad
Metalul Aiud	— Arieșul Turda
Soda Ocna Mureș	— Arieșul C. Turzii

ETAPA A XV-A, 24 NOIEMBRIE

Min. Baia de Arleş	— Metalul Aiud
Aurul Brad	— Progresul Sibiu
Tehnofrig Cluj	— Minerul Ghelar
Victoria Călan	— Știința Petroșeni
Arieșul Turda	— Soda Ocna Mureș
Arieșul C. Turzii	— Aurul Zlatna
Mureșul Deva	— Mureșul Luduș
A.S.A. Sibiu	— Metalul Copșa mică

SERIA A VII-A

ETAPA I, 11 AUGUST

Metalul Satu Mare	— Bihoreana Marghita
Unirea Oradea	— Victoria Carei
Topitorul B. Mare	— Unirea Dej
Știința Oradea	— Minerul B. Sprie
C.I.L. Gherla	— St. roșie Salonta
Gloria Bistrița	— Constructor. B. Mare
C.I.L. Sighet	— Dinamo Oradea
Bradul Vișeu	— Unio Satu Mare

ETAPA A II-A, 18 AUGUST

Dinamo Oradea	— C.I.L. Gherla
Unio Satu Mare	— Gloria Bistrița
Bihoreana Marghita	— Unirea Oradea
St. roșie Salonta	— Topitorul B. Mare
Victoria Carei	— Știința Oradea
Minerul B. Sprie	— Metalul Satu Mare
Unirea Dej	— Bradul Vișeu
Constructor. B. Mare	— C.I.L. Sighet

ETAPA A III-A, 25 AUGUST

Unirea Oradea	— Constructor. B. Mare
Minerul B. Sprie	— C.I.L. Gherla
Gloria Bistrița	— C.I.L. Sighet
Metalul S. Mare	— Dinamo Oradea
Bihoreana Marghita	— Unirea Dej
St. roșie Salonta	— Victoria Carei
Topitorul B. Mare	— Unio Satu Mare
Știința Oradea	— Bradul Vișeu

ETAPA A IV-A, 1 SEPTEMBRIE

Unio Satu Mare	— Minerul B. Sprie
Dinamo Oradea	— Topitorul B. Mare
C.I.L. Gherla	— Metalul Satu Mare
Victoria Carei	— Unirea Dej
Bradul Vișeu	— Gloria Bistrița
Unirea Oradea	— Știința Oradea
Constructor. B. Mare	— St. roșie Salonta
C.I.L. Sighet	— Bihoreana Marghita

ETAPA A V-A, 15 SEPTEMBRIE

C.I.L. Gherla	— Știința Oradea
Unirea Dej	— Constructor. B. Mare
Dinamo Oradea	— St. roșie Salonta
Minerul B. Sprie	— Unirea Oradea
Topitorul B. Mare	— Bihoreana Marghita
Unio Satu Mare	— Victoria Carei
Bradul Vișeu	— C.I.L. Sighet
Gloria Bistrița	— Metalul Satu Mare

ETAPA A VI-A, 22 SEPTEMBRIE

St. roșie Salonta	— Unirea Dej
Bihoreana Marghita	— Minerul B. Sprie
Știința Oradea	— Unio Satu Mare
Constructor. B. Mare	— Bradul Vișeu
Unirea Oradea	— C.I.L. Sighet
Gloria Bistrița	— Dinamo Oradea
Metalul Satu Mare	— Topitorul B. Mare
Victoria Carei	— C.I.L. Gherla

ETAPA A VII-A, 29 SEPTEMBRIE

C.I.L. Sighet	— Victoria Carei
St. roșie Salonta	— Bradul Vișeu
Unirea Dej	— Metalul Satu Mare
Unio Satu Mare	— Unirea Oradea
C.I.L. Gherla	— Bihoreana Marghita
Topitorul B. Mare	— Constructor. B. Mare
Minerul B. Sprie	— Știința Oradea
Dinamo Oradea	— Gloria Bistrița

ETAPA A VIII-A, 6 OCTOMBRIE

Unirea Oradea	— Gloria Bistrița
Știința Oradea	— Dinamo Oradea
Bradul Vișeu	— Bihoreana Marghita
Topitorul B. Mare	— Constructor. B. Mare
Victoria Carei	— Minerul B. Sprie
Metalul Satu Mare	— Unio Satu Mare
Unirea Dej	— C.I.L. Gherla
C.I.L. Sighet	— St. roșie Salonta

</

COMUNICATUL F. R. F. privind transferările...

În urma analizării sugestiilor și propunerilor făcute cu ocazia discuțiilor publice a proiectului regulamentului de transferări și ținând seama de cerințele actuale ale dezvoltării activității fotbalistice din țara noastră, Biroul Federației române de fotbal a hotărât ca reglementarea transferării jucătorilor să fie eșalonată pe două perioade: prima, de tranziție, pentru anul competițional 1968—1969 și a doua cu caracter permanent, începând cu data de 1 iulie 1969.

Pentru anul competițional 1968—1969, transferările se vor face între 17 iulie — 5 august 1968 pe baza regulamentului în vigoare cu următoarele completări:

a) Jucătorii transferați în perioada de mai sus vor fi legitimați numai pe termen limitat (minimum doi ani). În acest mod, încă în acest an, se creează premisa pentru aplicarea principiilor care vor sta la baza viitorului regulament de transferări, ce preconizează ca legitimarea jucătorilor de fotbal să fie făcută pe termen limitat.

b) Se pot face transferări pe termen limitat (minimum un an competițional) și pe baza acordului scris intervenit între conducerea a două asociații (cluburi), cu consimțământul jucătorului în cauză.

La sfârșitul perioadei stabilite, jucătorul revine la asociația (clubul) de la care a plecat.

c) Jucătorii care în perioada 17 iulie — 5 august 1968 nu obțin acordul scris al asociațiilor (cluburilor) rămân legitimați în continuare la actualele echipe până la 1 iulie 1969, dată la care va intra în vigoare viitorul regulament de transferări.

În cursul anului viitor, se va stabili o perioadă în care toți jucătorii, cu excepția celor transferați între 17 iulie și 5 august 1968, vor avea posibilitatea să opteze pentru echipele în care doresc să activeze.

d) Pentru transferarea juniorilor (până la 18 ani) se va cere, pe lângă acordul scris al asociațiilor (cluburilor) de care aparțin, și consimțământul scris al părinților.

Operațiunile de transferare vor fi efectuate de către Federația română de fotbal (pentru jucătorii aparținând secțiilor de fotbal divizionare) și de comisiile județene de fotbal (pentru ceilalți jucători).

Proiectul noului regulament de transferări, îmbunătățit pe baza propunerilor făcute, urmează să fie adoptat de Federația română de fotbal și publicat în presă.

...și ce desprindem din el

Iată, aşadar, că lucrurile încep să se lămurească. Cel puțin pentru actualul sezon, situația s-a limpezit. Cu destulă întîrziere, e drept, dar... mai bine mai târziu decît niciodată!

Comunicatul de mai sus, dat publicității la 16 iulie de către Federația română de fotbal, pune capăt, în sfîrșit, perioadei de neclaritate și derută în ceea ce privește transferările, care a dominat în această vară într-un sector deosebit de important al activității fotbalistice. Pentru că, ori ce s-ar spune, nu-i poate fi indiferent nici unui antrenor dacă — cu numai 3—4 săptămîni înainte de primul meci oficial al unui campionat — știe sau nu pe ce efectiv de jucători contează.

Ceea ce ne bucură în legătură cu comunicatul F.R.F. este atît faptul că el pune capăt situației de incertitudine (și chiar nervozitate), create de publicarea unui proiect de regulament de transferări cu atîtea fisuri, atît de viu discutat și care nu putea intra în nici un caz în vigoare, cît și soluția adoptată, aproape integral pe linia propunerilor formulate de noi în numărul 108 al revistei și care ni s-au părut a fi singura soluție practică. Concret, Federația română de fotbal și-a însușit punctul nostru de vedere, după care proiectul de regulament nu era acceptabil în formă și cu fondul prezentat și a hotărît să renunțe la el. În această situație, perioada de transferări pentru anul competițional 1968—1969 a fost fixată între 17 iulie și 5 august, urmînd a fi guvernată de vechiul regulament căruia i s-au adus unele completări.

Care sînt trăsăturile de bază ale reglementării în vigoare? Mai întîi, legitimarea pe termen limitat (fixat prin comunicatul la minimum 2 ani), unul din principiile care vor sta la baza viitorului regulament.

În al doilea rînd, adoptarea (prin prevederile punctului b) a împrumutului de jucători, pe termen de 1 an, operațiune care se face pe baza acordului scris al asociațiilor sau cluburilor și cu consimțământul jucătorului în cauză. Această situație trebuie bine înțeleasă, în sensul că jucătorii împrumutați redevin după un an, jucători ai clubului de la care pleacă acum și nu liberi să se transfere unde vor.

Reținem, în continuare, ideea statuată prin punctul c al comunicatului, privitoare la necesitatea acordului scris (dezlegare) din partea asociațiilor sau cluburilor de la care se pleacă. Deci, în actuala perioadă, domnește principiul „nici o transferare, fără dezlegare”.

Comunicatul de mai sus cuprinde însă și o frază care ni se pare echivocă și care, desi se referă la anul viitor, ar trebui lămurită încă de pe acum, fiind legată într-un fel de transferările ce se efectuează în prezent, în vederea apropiatului sezon. Se spune (punctul c, aliniatul al doilea) că „în cursul anului viitor... jucătorii, cu excepția celor transferați între 17 iulie și 5 august 1968, vor avea posibilitatea SĂ OPTeze pentru echipele în care doresc să activeze”.

Se naște, firesc, întrebarea: ce se înțelege prin termenul SĂ OPTeze?

Oare, după acest sezon, toți jucătorii devin liberi de orice obligație față de cluburile lor și pot opta liber fără dezlegare pentru orice echipă doresc? Se va putea pleca deci, anul viitor, fără nici o restricție, fără dezlegare?

Și dacă acesta e sensul expresiei „să opteze”, atunci de ce singurii care la anul nu vor avea dreptul la această opțiune sînt cei ce se transferă în aceste zile, adică cei cărora acum li se pretinde să prezinte dezlegarea clubului de la care pleacă?

Federația română de fotbal anunță un nou regulament, cu caracter permanent, începînd de la 1 iulie 1969, alcătuit pe baza propunerilor de îmbunătățire formulate în săptămîinile trecute. Dar, conținutul exact al termenului de opțiune pentru echipele la care jucătorii vor dori să activeze după 1 iulie 1969 ar trebui lămurit încă de pe acum. În orice caz, părerea noastră este că o asemenea situație, în care toți jucătorii să fie dezlegați de orice obligație față de echipa la care au jucat și s-o poată părăsi în masă este inacceptabilă.

Radu URZICEANU

O serie de echipe divizionare A își petrec vacanța de vară în stațiuni climatice unde fac și primele pregătiri în vederea viitorului campionat, a cărui reluare (11 august) se apropie cu pași repezi. Iată în fotografia de mai sus, un aspect din meciul de antrenament susținut de DINAMO BACAU în compania formației CARAIMANUL, pe stadionul din pitoreasca localitate Busteni, de pe Valea Prahovei.

Portarul băcăuan Fugaciu reține balonul pe care-l urmăresc coechipierul său Nunweiler IV și atacantul Savu din proaspătă echipă divizionară C locală.

Foto: ION POPESCU

ACTUALITĂȚI

NI S-A PROPUȘ UN DUBLU MECI CU ANGLIA!

Federația engleză a propus zilele acestea forului nostru de specialitate o dublă întîlnire între echipele naționale ale României și Angliei, pentru sezonul 1968—69. Forul din Londra a propus chiar și datele: 6 noiembrie la „Wembley” și 11 ianuarie în România.

Federația noastră n-a dat încă un răspuns, dar presupunem că nu va lăsa să-i scape ocazia de a avea contacte cu fotbalul dintr-o țară fruntașă în lume.

Interesant este de remarcat că asemenea propuneri a făcut federația engleză și altor două foruri: celui francez și celui italian, pentru jocuri Anglia-Franța și Anglia-Italia.

ARBITRII LA SFAT...

După antrenori, e rîndul arbitrilor să se întrunească. Evenimentul se va produce între 3 și 8 august, iar locul reuniunii a fost ales — Sinaia. Aici, 100 de „cavalieri ai fluierului” (din lotul republican, dar și arbitrii cu perspective) din toate județele vor dezbate problemele arbitrajului. Baza discuțiilor o va asigura o analiză a arbitrajului în campionatul pe anul 1967—68, subliniindu-se principalele aspecte negative în scopul de a se ajunge la o interpretare și aplicare unitară a regulilor de joc.

NE VIZITEAZĂ PORTUGUESA DIN RIO

Aflată în turneu în Europa, formația braziliană Portuguesa din Rio de Janeiro s-a oferit să joace și la noi. Oferta sa a fost acceptată. Brazilienii vor evolua la București, la 21 iulie cu Progresul, la Constanța, la 23 iulie cu Farul, și din nou la București, la 25 iulie cu Steaua.

Portuguesa este una din echipe-

le bune din statul Rio, despre care ziarul italian de specialitate „La Gazzetta dello Sport” spunea după cele două partide disputate cu Grosseto (5—1) și Alessandria (3—1) că „în contrast cu ceea ce constituie caracteristicile echipei sud-americane, Portuguesa a practicat un joc rapid, organizat pe tradiționalul 4—2—4”. Formația brazilienilor: Orlando—Augusto, Luizano—Americo, Uliisses (Henriquez), Lorico (Jorge) — Edu (Levinha), Ivair (Basilio), Pais (Masolinbo), Ratinho.

SOSESC OASPEȚI

O echipă divizionară B din Iugoslavia, Kraguevaț, va susține două partide în țara noastră: la 28 iulie la Bacău cu Dinamo din localitate și la 31 iulie la Piatra Neamț, cu Ceahlăul.

De asemenea, s-a oferit — pentru trei meciuri la noi — și o formație din prima ligă, Proleter Zrenjanin, în perioada 26 iulie—2 august.

PATRU ECHIBE ROMÂNEȘTI PESTE HOTARE

Spre sfîrșitul acestei luni patru echipe divizionare A și B vor întreprinde turnee peste hotare:

Progresul București în U.R.S.S. (între 22.VII—3.VIII)
Universitatea Cluj în Polonia (24.VII—4.VIII)
Minerul Baia Mare în Polonia (22.VII—2.VIII) și
Politehnica Galați în Polonia (21.VII—2.VIII).

TURNUL ECHIBEI BELGIENE BEERSCHOT

Luna aceasta vom avea oaspeți și din Belgia: fotbaliștii clubului Beerschot, clasat pe locul 7 în campionatul Belgian pe anul 1967—68. Programul acestor echipe a fost astfel întocmit: 28 iulie la Ploiești cu Petrolul; 31 iulie la Pitești cu F.C. Argeș și la 4 august la Constanța cu Farul.

M I N I- INTERVIURI

N
O
N
O

„Fotbal-spectacol”

Fostul internațional TITUS OZON, actualmente noul antrenor al echipei Jil din Petroșeni, ne-a sunat ieri dimineață la redacție pentru a-i furniza o informație cu caracter profesional. Profuăm, firește de acest prilej:

— Cum te simți la Petroșeni?

— Excelent! M-a surprins atmosfera de înțelegere care am găsit-o aici, o atmosferă care-ți dă aripi în muncă.

— Cu ce tot ai pornit la drum?

— Foarte puține noutăți. La vechia garnitură s-a adăugat Georgescu, fostul jucător al Progresului, iar în perspectivă de legitimare sînt atacantul Balcu de la C.F.R. Pașcani și portarul Munteanu de la Metalul Tîrgoviște.

— În ce stadiu de pregătire se află echipa?

— Săptămîna aceasta abia am început antrenamentele, după un concediu reconfortant. Împreună cu Ciurdărescu, supunem pe jucători la două antrenamente zilnice. Obiectivele urmîrîte? Omogenizarea formației, cunoașterea potențialului fiecărui component al lotului. Firește că jocurile de verificare constituie punctul de plecare al concluziilor noastre. Intenționăm să jucăm permanent joia-duminică cu echipe de diverse categorii. De exemplu, joi 18 iulie avem ca sparring-partener pe Metalul Hunedoara. Cu o săptămîină înainte de deschiderea campionatului, la 4 august, intenționăm să susținem un meci internațional în cinstea tradiției sîrbilor, „Ziua Mînerului”.

— Așadar, 4 august e un fel de repetiție generală, un prim examen de maturitate al antrenorului Ozon!

— Nu mă întreb de emoții. Sper să-l absolv cu brio.

— Apropo, pentru că sîntem la capitolul „speranțe”, ce sperî de la echipa din Valea Jiului?

— Adunarea punctelor în clasament îl obsedează, din diferite motive, pe orice antrenor. Așa că nici eu nu voi face excepție de la regulă, cu condiția însă ca „zestrea” echipei să fie o rezultantă a unui fotbal-spectacol pe care iubitorii sportului cu balonul roșu să-l guste din plin pe stadion. Eu ca fost jucător sînt adeptul acelor faze electrizante, acelor driblinguri și fente care fac K.O. pe apărători și portari.

— Subscriem din toată inima la acest deziderat. Succes!

ST. T.

C
O
S
M
O
C

„Noutatea” litoralului

Este vorba de ROBERT COSMOC, noua „achiziție” a Farului. L-am întîlnit la federație unde era în căutarea unui... formular de contract. Pretextul a fost binevenit ca să-i adresăm cîteva întrebări:

— Pe ce durată închei contractul cu Farul?

— Bineînțeles că pe doi ani.

— Ați încheiat „campania” jocurilor după „Turneul litoralului”?

— Dimpotrivă. O continuăm. Avem nevoie de jocuri.

— Vîltoarele întîlniri?

— Cu Portuguesa (Brazilia) și o echipă cehoslovacă. Sînt cele mai apropiate.

— Cum stați cu lotul?

— Bine. Am renunțat la Unguroiu și acum vîd că va trebui să facem și un schimb pentru Manolache, pentru că a plecat la Timișoara. Îl avem însă pe Badea, îl așteptăm pe Cojocaru și, probabil, vom conta și pe Mocanu. În rest, vom vorbi mai târziu...

P. G.

OFSAIDUL PIATRĂ DE ÎNCERCARE PENTRU ARBITRI ȘI... SPECTATORI!

Dintre cele 17 articole ale regulamentului de joc, două ies cel mai mult în evidență prin importanța și influența lor asupra jocului: art. XI (Ofsaidul sau „afară din joc”) și art. XII (Greșeli și incorectitudini). Iar dintre acestea, regula ofsaidului este cea mai „spinoasă”, o veritabilă piatră de încercare pentru arbitri, dar și pentru

NEDUMERIRE

Un înaintaș aflat pe aceeași linie cu ultimul sau ultimii apărători adversari (situația este aceeași și în cazul „zidului”) este fluierat în ofsaid. Încă un avantaj acordat apărărilor asupra înaintărilor? Sau o ușurare a misiunii arbitrilor? Poate ar fi bine ca federația noastră — prin Colegiul său central de arbitri — să analizeze dacă nu este cazul unei noi propuneri adresată Comisiei de arbitraj F.I.F.A. pentru înlăturarea acestei prevederi inechitabile.

O ÎNTREBARE

De ce federația noastră nu organizează meciuri experimentale, în care regula ofsaidului să nu se aplice la loviturile libere? Mai ales că F.I.F.A. recomandă acest lucru federațiilor naționale, în scopul de a stringe cât mai multe concluzii pe baza cărora să poarăcă la modificarea articolului XI.

tehnicieni și spectatori, prilej inepuizabil pentru comentarii vegnic contradictorii. Aproape că nu este meci fără faze controversate de unii sau de alții, pe teren, pe tușă și în tribune, după simpatii sau interese, care — de regulă — primează atunci când sînt puse în balanță cu cunoașterea și interpretarea corectă a regulamentului. Sau, pur și simplu, după o impresie de moment...

Nu-i mai puțin adevărat însă, că se produc și flagrante greșeli de arbitraj, care — fie vorba între noi — dau apă la moara „tribunelor”. Să reamintim ofsaidul rămas nesancționat de Dienș și care a deschis drum „Squadrei azzurra” spre titlul european și să adăugăm încă două exemple: Universitatea Cluj a fost împiedicată în meciul cu Progresul să înscrie pentru un presupus ofsaid, iar golul marcat de Oaidă în partida cu St. roșu, la baraj, a fost acuzat de ofsaid de unii, dar recunoscut ca valabil de alții. Dar, viața fotbalistică de pe toate meridianele este plină de exemple de ofsaiduri nesancționate și de poziții dubioase și chiar ofsaiduri imaginare pedepsite, efectele răsfrîngîndu-se asupra jocului și uneori asupra rezultatului.

Să fie oare așa de confuz acest articol încît să fie greu de înțeles în tribune și de aplicat pe teren? Nicidecum. El este cit se poate de clar și în puține cuvinte, dar cuprinzătoare, precizează cînd este și cînd nu ofsaid, iar deciziile lui „International Board”, care-l însoțesc, risipesc și cea mai mică urmă de confuzie în ce privește modul de interpretare și aplicare. Atunci, de ce decizii diferite pe teren și multe controverse în tribune?

Nu intenționăm să facem o analiză a articolului XI. Materialele din această pagină sînt destul de cuprinzătoare pentru a da o imagine exactă asupra conținutului și esenței regulii, ca și asupra modului corect de interpretare și aplicare. Vom atrage însă atenția, în primul rînd spectatorilor, asupra celor

doi momente esențiale în determinarea poziției de ofsaid: 1) momentul lovirii mingii și 2) momentul primirii ei. Sesizarea la timp și rapid a acestora dă garanția unei juste aprecieri a poziției de ofsaid. Mai clar spus, UN JUCĂTOR ESTE ÎN OFSAID NUMAI ÎN CLIPA ÎN CARE MINGEA ESTE LOVITA ȘI TRIMISĂ SPRE EL. Bineînțeles că jucătorul în cauză trebuie să se încadreze și în condițiile stabilite de regulament: să fie mai aproape de linia porții adverse decît mingea în momentul lovirii ei, iar între el și această linie să se găsească mai puțin de doi adversari. S-ar putea întâmpla ca un jucător să fie în spatele adversarilor, dar să nu primească mingea. În acest caz, el nu poate fi sancționat; este ceea ce se numește „ofsaid pasiv”. În „focul” unui meci, toate aceste detalii scapă „tribunelor”, căroră — e drept — nu li se poate pretinde, ca unui arbitru, un „ochi format”, dar cunoașterea regulamentului și aprecierea corectă a greșelilor, da.

Unde greșesc spectatorii? Obişnuiri să urmărească doar drumul mingii, ei pierd din vedere poziția jucătorului, adică tocmai momentul unui ofsaid real. În al doilea rînd, date fiind rapiditatea paselor și schimbarea aproape permanentă a poziției jucătorilor, locul ocupat de spectator în tribune este foarte important în aprecierea ofsaidurilor. Exact poate vedea numai cel care se află pe aceeași linie cu penultimii apărători (de unde și rolul esențial al arbitrilor de tușă). Or, de multe ori am văzut spectatori situați la o poartă sau spre centrul terenului, reclamînd ofsaid la o fază petrecută la... cealaltă poartă... Privind oblic pe lățimea terenului e foarte greu să apreciezi, fără riscu, unei greșeli, o poziție reală de ofsaid. Iată ceea ce trebuie să înțeleagă spectatorii, „fideli” fotbalului.

E drept însă, că nici unii din cei mențiți să asigure aplicarea regulilor de joc nu le arată cum este bine. Arbitrii — de centru și, mai ales, de tușă — sînt prinși și ei în... ofsaid, nesusizînd la timp pozițiile „afară din joc” penalizabile și chiar sancționînd pentru ofsaid situații regulamentare! Iar cauzele, sintetizate, sînt următoarele: 1) mișcarea în teren, deplasarea este lentă; arbitrii rămîn de multe ori în urma jocului; 2) plasamentul necorespunzător: al celor de centru față de mingea și tu-

sieri, al acestora din urmă în raport cu penultimul apărător; 3) lipsa de concentrare, se lasă furat de joc, nu urmăresc cu atenție fazele; 4) colaborare insuficientă, dese dezacorduri centru-tușă; 5) supraestimarea rolului lor (interpretări personale, decizii subiective), lipsă de fermitate și consecvență. Într-un cuvînt, tot ceea ce depinde de o pregătire completă, tehnică-fizică-psihică.

Dar, aceasta nu poate constitui nici scuză și nici consolare pentru spectatori. Rolul lor în evoluția fotbalului este important și dacă pretind arbitrilor (și noi sîntem de acord cu aceasta) o perfectă cunoaștere și corectă aplicare a regulilor de joc, apoi și ei trebuie să-și impună însușirea deplină a regulamentului. Cu o asemenea preocupare, dusă pînă la capăt, nu mai riscă — la fel ca arbitrii — să fie prinși ei înșiși în... ofsaid!...

CE TREBUIE SĂ FACĂ ARBITRUL?

Un atacant dintr-o echipă, să-l spunem A, este fluierat în ofsaid în apropierea liniei de centru, în terenul echipei B. Un jucător al acesteia se pregătește să execute o lovitură liberă indirectă, dar nu respectă locul infracțiunii, el pune mingea dincolo de centru, adică în terenul echipei A. Din această lovitură liberă indirectă se înscrie gol: un apărător, voind să degajeze mingea, o lovește greșit și o trimite în plasă. Arbitrul acordă gol, în acest moment însă, căptanul echipei A atrage atenția arbitrului că mingea a fost așezată în terenul echipei sale și că o echipă nu poate fi penalizată pentru ofsaid în propriul său teren. Deci, lovitură liberă indirectă a fost neregularmente executată și, ca urmare, golul nu este valabil. Ce trebuie să facă arbitrul?

(Arbitrul va acorda golul. Împrejurările de joc nu păreau să albească mai mică șansă de reușită. Ceea ce însă l se poate reproșa, cu adevărat arbitrului nu este faptul că ar fi sancționat pentru ofsaid un jucător în propriul său teren atunci cînd l-a fost pasată mingea (ceea ce ar fi constituit efectiv o eroare tehnică); ci de a fi lăsat, din nebagare de seamă, să se execute lovitură liberă indirectă din terenul echipei sancționate. Dar aceasta nu mai constituie o greșală tehnică; este o chestiune de fapt).

ESTE ÎN OFSAID

orice jucător

AFARĂ NUMAI

DACĂ

jucătorul:

- care participă la o acțiune sau influențează jocul; (și)
- se găsește mai aproape de linia porții adverse decît mingea CIND ACEASTA ESTE JUCATA.

1. se află în propria sa jumătate de teren;
2. are cel puțin doi adversari între el și linia porții (adverse);
3. primește mingea de la un adversar;

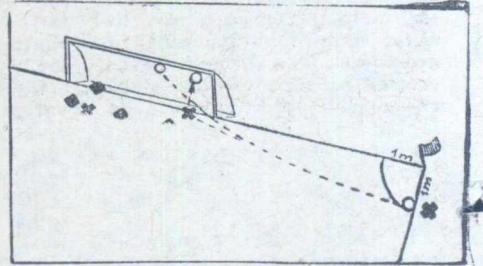
4. este vorba (în primă fază)
- a) de o lovitură de poartă
- b) de o lovitură de colț
- c) de o aruncare de la margine
- d) de o „minge de arbitru”

SANCTIUNE: lovitură liberă indirectă

OFSAID ȘI TOTUȘI... GOL VALABIL!

Se știe că la o lovitură de colț, mingea poate fi plasată într-un punct dinlăuntrul unui arc de cerc avînd raza de un metru. Deci, un jucător poate așeza mingea oriunde, în interiorul arcului de cerc, pînă la o distanță de un metru de linia porții. De aici, mingea ajunge direct la un coechipier situat pe linia porții ca și portarul advers. El reia mingea în plasă, cu capul sau piciorul, marcînd un gol valabil. Sau mingea intră în gol direct din corner, peste acest jucător.

De ce nu este totuși considerat în ofsaid din moment ce ocupă realmente o asemenea poziție? Pentru că el nu este mai aproape de linia porții decît mingea în clipa cînd aceasta este jucată. S-ar putea obiecta, pe bună dreptate, că totuși jucătorul este mai aproape de linia porții (este chiar pe ea), pe cînd mingea a fost pusă la un metru de această linie. Trebuie să se știe însă, că dacă la un corner mingea poate fi plasată la un metru

de linia porții, acest lucru se face pentru ca ea să fie repusă în joc în mod regulamentar parcurgînd o distanță egală cu circumferința sa (70 cm). Dar se poate considera că, teoretic, mingea trebuia plasată pe linia de poartă la intersecția sa cu linia de margine.

Este singura situație de joc în care un gol marcat direct este valabil deși a existat o poziție evidentă de ofsaid.

CAZURI NEOBIȘNUTE

1

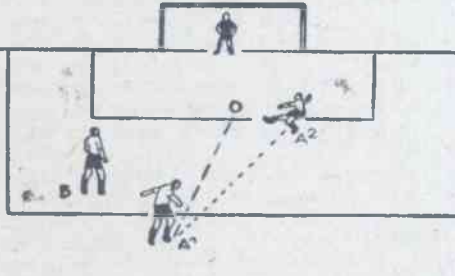
Atacantul A, trage la poartă și alegea mai departe, ajungînd în poziția A2, în timp ce mingea lovește bara transversală și revine în teren la jucătorul B, care trage la poartă. Jucătorul B este în ofsaid cu toate că partenerul său A2 este

mai aproape decît el de linia porții. Intră-devăr, în clipa în care A1 a tras la poartă, jucătorul B era înaintea mingii și n-avea doi adversari între el și linia porții adverse. Acest exemplu demonstrează că la ofsaid trebuie întotdeauna ținută seama de POZIȚIA JUCĂTORULUI în raport cu POZIȚIA MINGII și nu cu ACEEA A PARTENERULUI.

2

Un înaintaș, A, își trimite mult înaintea mingea și-și continuă cursa pentru a reintra în posesia ei. Ajungînd lîngă ea, el cade fără s-o poată atinge. În acest moment, coechipierul său B alegea la rîndul său spre minge.

Arbitrul l-ar putea fluiera pe jucătorul B pentru ofsaid pentru că în clipa în care A1 a jucat mingea, B era înaintea acesteia și n-avea doi adversari între el și linia porții. Cazul ține de paradox pentru că un jucător poate fi sancționat pentru ofsaid găsindu-se în mod forțat în urma mingii și chiar în urma partenerului său.

DACĂ CUNOAȘTEȚI REGULAMENTUL, RĂSPUNDEȚI!...

● La o lovitură de poartă, mingea degajată depășește suprafața de pedeapsă, dar un adversar — care nu are în fața lui doi adversari — intră în posesia ei. Acest atacant poate fi sancționat pentru ofsaid?

— Jucătorul nu poate fi în ofsaid și iată de ce: 1) pentru că el nu este mai aproape de linia porții adverse decît mingea, în momentul în care aceasta a fost jucată; 2) pentru că mingea vine de la un adversar. Legiuitorul a scotit că trebuie tratată astfel această situație de joc în scopul de a asigura loviturii de poartă toată eficacitatea sa. Dacă această excepție n-ar exista, ar fi suficient ca jucătorii adversi să se plaseze la linia de centru pentru a împiedica pe atacanții din față, care nu s-ar mai putea situa dincolo de centru fără riscul de a intra în ofsaid.

● La o lovitură de poartă, mingea ajunge direct la un înaintaș, coechipier cu cel care a executat-o. Acest înaintaș n-are în fața lui decît pe portarul advers în momentul cînd primește mingea. Poate fi sancționat pentru ofsaid?

— Nu, pentru că la lovitură de poartă nu există ofsaid (rajiunea este expusă la răspunsul precedent).

● Un jucător, care are în față doi adversari atunci cînd l se pasează mingea, alegea și o primește în clipa cînd în fața lui se găsește doar portarul. Trebuie penalizat?

— Nu. Acest jucător nu poate fi sancționat deoarece atunci cînd a fost jucată mingea — și acest moment contează — avea doi adversari în față.

● Un jucător poate fi considerat în ofsaid dacă se află pe aceeași linie cu coechipierul său care se află în posesia mingii?

— În principiu nu, pentru că în general posesorul mingii o joacă în fața lui, spre poartă; în consecință, coechipierul său — plasat pe aceeași linie — nu este

în ofsaid pentru că nu este mai aproape de linia porții decît mingea în momentul în care aceasta este jucată.

● Altfel, el ar putea fi considerat în ofsaid?

— Da, dacă dintr-o cauză oarecare, posesorul mingii ajunge înaintea acesteia; din acest moment, un coechipier plasat pe aceeași linie cu el este mai aproape de linia porții adverse decît mingea și, în consecință, se găsește în ofsaid și trebuie să fie penalizat dacă colegul său îi pasează mingea.

● Un jucător poate fi penalizat pentru ofsaid la o pasă înapoi?

— Da, dacă acest jucător — fiind în ofsaid cînd l se pasează — revine înapoi pentru a intra în posesia mingii jucată de partenerul său. Ceea ce contează este poziția jucătorului în momentul în care coechipierul său joacă mingea.

● Un jucător în ofsaid poate ieși din această poziție revenind în terenul său pentru a primi mingea? — Nu, chiar dacă intră în posesia mingii în propria sa jumătate de teren. El trebuie penalizat pentru că era în ofsaid la plecarea mingii. Explicația se găsește în răspunsul precedent.

● Ca să nu fie penalizat pentru ofsaid, un atacant se refugiază în plasa porții. În acest timp, un coleg marchează gol. Este valabil?

— Da, dacă jucătorul în cauză rămîne nemiscat, nu influențează jocul și nu jenează în nici un fel portarul.

● La o lovitură liberă de la 25 m, atacanții n-au în fața lor decît portarul și un apărător. Acesta, înainte de executarea loviturii, iese din teren, în spatele liniei porții, crezînd că astfel poate crea o poziție de ofsaid. Ce face arbitrul?

— Arbitrul trebuie să considere această tactică drept o înșelătorie și să lase jocul să continue.

● Prin forța împrejurărilor de joc, un atacant ajunge dincolo de linia porții, în aut, în timp ce un coechipier trage la poartă. Portarul parează, dar scapă mingea; atacantul revine în teren, intră în posesia mingii și înscrie. Golul este valabil?

— Golul este valabil. Atacantul n-a ieșit din teren în scopul de a-și înșela adversarii. Deci, el poate lua parte la joc și intrînd în posesia mingii, să marcheze.

● Respingînd cu capul mingea, de pe linia porții, un apărător cade în poartă, dincolo de linie. În acest moment, un atacant advers interceptează mingea pe care o pasează înaintea unui partener și acesta înscrie. A fost ofsaid?

— Nu. În această situație, apărătorul trebuie considerat ca fiind în situație normală de joc. Așadar, atacantul care a înscris a avut în față doi adversari: portarul și fundașul căzut în poartă. Gol valabil.

● Un atacant se află în poziție clară de ofsaid. Totuși, un partener îi pasează mingea. Un apărător însă, convins că arbitrul va fluiera, oprește intenționat mingea cu mina. Arbitrul trebuie să sancționeze ofsaidul sau hențul?

— De fapt, arbitrul ar fi trebuit să fluiera ofsaidul imediat ce mingea a pornit spre atacantul aflat în această poziție. Dacă n-a făcut-o însă la timp și în virtutea principiului că jucătorii nu sînt, în nici un caz, autorizați să presupună deciziile arbitrului, el va trebui să sancționeze hențul, acordînd penalți dacă greșeala a fost comisă în suprafața de pedeapsă.

Pagină realizată de
GEORGE N. GHERGHE și PETRE GAȚU

După două săptămâni de pregătire în comun, lotul național a susținut duminică, un meci de verificare în compania proaspetel divizionare C, Mașini-Unelte. În planul de pregătire al antrenorilor federali, corespondentul celor două săptămâni însemna de fapt două cicluri de antrenament a câte 14 ore. La acest meci s-a urmărit activitatea echipei, în principal la următorii trei factori: mișcarea în teren, marcajul și demarcajul, opținându-se în ședința de pregătire a meciului, cum era și firesc, pentru deplasări în teren frecvente și dinamism, pentru un marcaj combinat (zonă în momentele cind se stăpânește mingea și strict individual în fazele de apărare), în sfârșit pentru demarcare continuă dar echilibrată prin suplinirea jucătorului care și-a părăsit eventual postul. „Schema” echipei preconizată fără dubii în sistemul 1—1—4—2—3 a fost completată cu următorii jucători: Coman — Barbu — Sătmăreanu, D. Nicolae, Hălămeșanu, Mocanu — Ghergheli, Dumitriu III — Pircălab, Voinea, Sorin Avram. Ineditul acestei construcții de echipă l-a constituit adoptarea variantei cu „măturător” ce și-ar găsi justificarea în necesitățile întăririi defensivei, pentru viitoarele meciuri care ne vor aștepta în deplasare.

După prima repriză a jocului, selecționabilii marcase un singur gol deși dominarea lor a fost netă. După încă 40 de minute (reprizele au avut această durată redusă) Coman, trecut în poarta adversarului, a primit trei goluri. Să analizăm sumar liniile componente ale formației. Apărarea, deși nesolicitată, și-a verificat în aceste condiții, cu oarecare succes, potențele ofensive, ambii fundași laterali avansând oportun pe extreme, susținuți adesea și de infiltra-

rile în atac în special ale lui Dumitru Nicolae. La mijloc, Ghergheli, același, adică laborios și cu rază mare de acțiune, Dumitriu III (înlocuit apoi cu Grozea) cam lent în conducerea mingii și cu preferință exagerată de a păstra mai mult decît era necesar. Atacul, redus numeric (cu bună știință), firav ca forță de șoc și complet deficitar ca putere de finalizare, a fost iarăși „cenușăreasa” echipei. Din componența lui, doar Pircălab s-a comportat satisfăcător. Voinea a fost inconstant, iar Sorin Avram a lăsat din nou impresia că plasarea sa pe extrema stîngă reprezintă o improvizație.

Antrenorii au apreciat ca necorespunzătoare evoluția-scoală a lotului folosit (pe parcurs a mai evoluat și Dinu în locul lui Hălămeșanu), considerînd soluția cu „măturător”, o alternativă-hibrid, o rezolvare artificială, atîta timp cît ea nu se grevează pe o structură valabilă. Pentru că în realitate, nici o echipă din țara noastră nu a adoptat jocul cu fundaș-măturător. De asemenea, marcajul strict individual, așa cum s-a pretins, a însemnat și el nereușită — din lipsă de obișnuință — deși s-a relevat dorința jucătorilor de a se conforma. Și poate, ce este și mai grav, jucătorii selecționați nu au etalat o „tehnicitate” care să-i deosebească net, cum se presupunea, de partenerii lor. (Este părerea antrenorului arădean N. Dumitrescu).

Înainte de încheierea antrenamentului, Angelo Niculescu a rezumat activitatea acestei pregătiri la parcurgerea următoarelor două etape: o săptămînă pregătire fizică urmată de o altă săptămînă cu pregătire specifică (tehnic-fizică). S-a apreciat activitatea jucătorilor ca mulțumitoare. Adeziunea com-

pletă a jucătorilor la program s-a explicat și prin „salutara rezervă de energie cu care jucătorii s-au prezentat la cantonament” (Părerea medicului D. Tomescu).

I. C.

PROMOVAREA ȘI RETROGRADAREA ÎN NOUL SISTEM COMPETIȚIONAL

Între barajele recent încheiate la Timișoara, Arad și Brașov și viitorul sezon oficial este firesc să se pună întrebarea: cum se vor face promovarea și retrogradarea la terminarea campionatului Diviziei A, B și C 1968—69? Comunicatul publicat de F.R.F. la începutul acestui an și prin care anunța majorarea numărului echipelor participante la 16, cuprîndea și criteriile de promovare și retrogradare, pe care le reamintim în rîndurile de mai jos, completîndu-le însă cu amănunte în ceea ce privește promovarea din campionatele județene în Divizia C, capitol care nu era rezolvat la data apariției comunicatului.

VOR PROMOVA:

● din Divizia B la A: ECHIPLE CLASATE PE LOCUL ÎNTII ÎN CELE DOUĂ SERII.

● din Divizia C la B: ECHIPLE CISTIGATOARE ALE CELOR OPT SERII VOR FI ÎMPARTITE, DUPĂ CRITERII GEOGRAFICE, ÎN DOUĂ GRUPE DE CITE PATRU. Aceste două turnee de baraj, programate în orașe neutre, se vor disputa după sistemul „fiecare cu fiecare” cu jocuri simple. PRIMELE DOUĂ CLASATE DIN FIECARE GRUPĂ vor promova în Divizia B.

● din campionatele județene la C: În această privință nu s-a ajuns încă la o hotărîre definitivă. Există două proiecte. 1) Cele 40 de echipe județene să fie împărțite în 8 grupe geografice de câte 5 formații. Jocurile să se desfășoare sistem turneu simplu în opt localități neutre, iar primele două clasate în fiecare grupă să promoveze. Această propunere are un avantaj tehnic, oferind posibilitatea unei trieri prin joc a echipelor. 2) Echipele să fie împărțite în 8 zone geografice de câte 5, dar jocurile să aibă loc după sistemul eliminătoriu, tur-retur. Cîte două echipe din fiecare grupă să participe la un meci tur-retur preliminar, pentru ca în etapa a doua să fie un număr par de formații (4). Acestea urmează să formeze cîte două perechi, care să dea — după jocuri tur-retur — două cistigătoare care să promoveze la C. În total deci, 16. Această soluție prezintă un avantaj economic.

VOR RETROGRADA:

● din Divizia A la B: ECHIPLE CLASATE PE LOCURILE 15 ȘI 16, adică ultimele două;

● din Divizia B la C: ECHIPLE CLASATE PE LOCURILE 15 ȘI 16 în cele două serii;

● din Divizia C în campionatele județene: ECHIPLE CLASATE PE LOCURILE 15 ȘI 16 în cele opt serii.

În campionatele județene, normele vor fi stabilite de fiecare comisie județeană de fotbal și incluse în regulamentele respective, care trebuie să aibă aprobarea federației.

VEȘTI DE PRIN CLUBURI...

VAGONUL: DUPĂ LIPOVA,

PREGĂTIRI ACASĂ

Proaspăta promovată în divizia A — Vagonul — după 12 zile pe care le-a petrecut la Lipova, s-a întors la Arad unde își continuă pregătirile sub conducerea antrenorului Toma Jurcă. În momentul de față stadiul pregătirilor este destul de avansat. Conducătorii echipei metalurgiste continuă să păstreze discreție asupra noilor „achiziții”. Ceea ce este sigur: în lot au rămas toți jucătorii care au dus echipa în Divizia A.

după care se vor reîntoarce la Arad.

Dintre jocurile pe care le vor susține pînă la începerea campionatului, amintim pe cele cu Rapid la Arad, două cu Politehnica Timișoara și un joc internațional cu echipa Szolnok (R.P.U.).

În lotul primei echipe au fost introduși juniorii Broșovski, Sima, Atodiresel și Gottlieb. Toți jucătorii participă la antrenamente, cu excepția portarului Weichelt care, probabil, va primi dezlegare.

„U” CRAIOVA, FĂRĂ

DESELCU ȘI M. POPESCU?

În prezent, Universitatea Craiova este oaspetele „perlei” Carpaților — Sinaia. Conducerea tehnică a echipei a fost încredințată antrenorilor Ștefan Coidum și prof. C-tin Oțet (Tr. Severin). La Sinaia s-a deplasat — pentru odihnă activă — un lot de 17 jucători: Pileă, Gaboraș, Mihăilescu, Mincă, Bittan, Deliu, Strimbeanu, Ivan, Martinovici, Circumărescu, Știrlogea, Niță, I. Popa (de la Electroputere), Niculescu, Tăcoi, Zdrăvilă, Bălan (ultimii patru promovați din lotul de tineret). Absentează: M. Popescu (nemotivat), Oblemenco (pînă la 20 iulie la Tekirghiol pentru tratament), Oprea (chemat la lotul de tineret) și Deselnicu (scos din lotul formației pentru viață nesportivă, absențe nemotivate de la antrenamente, indisciplina). La Craiova, s-a reîntors și portarul Papuc I care s-a înscris la Institutul de științe economice al universității craiovene.

ELECTRONICA — VIA SOVATA

Una dintre frunțile Diviziei B — Electronica Obor — și-a stabilit sediul pentru o bucată de timp la Sovata. Din discuțiile purtate cu antrenorul Sebastian Tăciuc a reieșit că în perioada cit vor sta la Sovata se urmărește, în primul rînd, refacerea jucătorilor și, apoi, îmbunătățirea condiției fizice și tehnicii individuale. Se efectuează două antrenamente pe zi, însumînd 220 de minute. Pregătirile prevăd și numeroase jocuri de baschet, polo, tenis. „Sînt adeptul jocului ofensiv, joc pe care mă voi strădui să-l imprim și echipei pe care o antrenez” — ne-a spus antrenorul Tăciuc. Din lotul echipei fac parte: Vintilă, Buică, Cheran, Petrică, Focșă, Șerban, Gh. Ionescu, Anghel, Ciulcanu, Haiducu, Enache, Dobrescu, Sandu, Emil Dumitru, Ion Ștefan, Udrea și Ion Constantin.

PE TEME EDUCATIVE

FOTBALISTUL LADISLAU MIKO ȘI-A LUAT PEDEAPSA MERITATĂ *

La judecătoria municipiului Turda au avut loc dezbaterile în procesul penal deschis împotriva lui Ladislau Miko, aflat sub stare de arest, fost component al lotului de fotbal Industria sirmiei. El a fost condamnat la un an închisoare corecțională pentru delictul de huli-ganism, doi ani închisoare corecțională și trei ani interdicție corecțională pentru tentativă la infracțiunea de viol. Deoarece, în cazul cumului de infracțiuni se execută totdeauna pedeapsa cea mai mare, Ladislau Miko va executa condamnarea de doi ani închisoare la care se adaugă agravarea de trei luni, deci 2 ani și 3 luni. Dosarul acestui tînăr cu oarecare calități sportive, aflat pe masa instanței,

numără 76 de file, în care sînt consemnate dovezi despre faptele reprobabile săvîrșite în scurta perioadă, luna februarie, de cînd a fost adus la Cîmpia Turzii, chipurile ca să... salveze echipa de fotbal din situația precară pe care o avea în clasament.

Ladislau Miko a răspuns însă tuturor celor care i-au anticipat încrederea, chiar de la început, cu o atitudine flagrant contrară, exprimată prin: întîrzieri și absențe de la antrenamente, individualism în joc, îngimfăre față de unii coechipieri, frecventarea restaurantelor. La un meci amical cu juniorii, Miko l-a lovit pe un tînăr cu mingea în față, ispravă după care a fost eliminat de pe teren. Ca răs-

puns la această măsură, el a părăsit timp de cîteva zile echipa, plecînd la Tg. Mureș.

Disponind de bani și timp liber prea mult, Ladislau Miko era un client activ al restaurantelor și al cofetăriei, nu de puține ori și în companie cu alți jucători.

În ziua de 18 aprilie, aflîndu-se la bufetul „Bucegi” cu Simoni și alți membri ai echipei de fotbal, Ladislau Miko, călcînd cu sfidătoare ușurință orice regulă de bun simț, dînd dovadă de o crasă nerușinare, a urinat într-o sticlă de bere goală, pe care a pus-o, apoi, pe o masă de alături. Fapta sa fiind descoperită, mulți consumatori au părăsit bufetul în semn de scîrbă față de un astfel de om.

De la bufet, Miko a ajuns la locuința lui Ilie Măglaș, cu ajutorul căruia a ademenit pe minora I. V., încercînd s-o violeze prin brutalitate. La țipetele și zgomotele fetei, aflată în luptă cu infractorul, au sîrit vecinii și astfel minora a scăpat numai cu vinătă și hainele rupte.

Deși sumar expuse, faptele lui Miko îl acuză fără drept de apel, tîind calea oricărei încercări de a invoca circumstanțe atenuante. Societatea, toți oamenii cinstiți, refuză categoric să acorde milă și

„înțelegere” față de astfel de manifestări străine modului nostru de viață, eticii noastre socialiste.

Tocmai de aceea este surprinzător faptul că tov. Valeriu Deac, președintele secției de fotbal, și Ioan Stoica, președintele clubului sportiv Industria sirmiei, au dat organelor de urmărire penală o caracterizare cu intenția de a-l scoate „basmă curată”. Este un act de condamnabilă solidarizare cu niște infracțiuni penale, poziție care a

stîrnit aprecieri critice și din partea unor judecători din Turda, care au luat cunoștință de aceste aprecieri.

* Articolul reproduș din ziarul „METALURGISTUL” — organ săptămînal al Comitetului de partid și al Comitetului sindicatului din Uzina „Industria sirmiei” — Cîmpia Turzii, apărut în nr. 509.

NOTA REDACȚIEI

N-am fost prezenți atunci cînd Mikó a schimbat haina civilă cu cea vîrgată. Nu știm amănunte despre lungile ore de cîntă pe care el probabil că le trăiește în prezent în dosul grațiilor de fier. Cert este însă că acest individ care a terfelit demnitatea de cetățean-sportiv și-a primit pedeapsa meritată, în spiritul intransigenței legilor noastre.

Cazul în sine are simbol de avertisment!

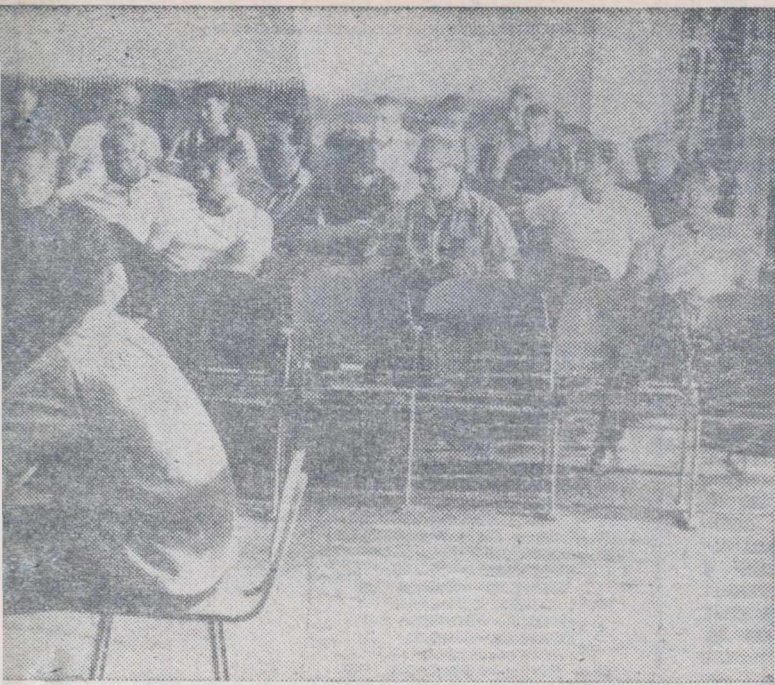
Avertisment pentru toți aceia care consideră că viața fără desfrîu și imoralitate e un lucru banal, e un fel de plictis!

Avertisment — în același timp — și pentru toți aceia care i-au cocoloșit lipsurile grave, care, într-un fel sau altul, prin atitudinea lor plină de „solicitudine” l-au încurajat pe Miko din momentul în care a pierdut adevăratul drum al realizării lui ca om și ca sportiv!

Avertisment secției de fotbal a clubului sportiv Industria sirmiei din Cîmpia Turzii pentru slaba muncă educativă pe care o desfășoară în sînul echipei, pentru că, după eum am mai scris cîndva, aici mai există și alți fotbaliști „pășari călătoare”, ca și Miko, care nu fac cinste culorilor echipei și uzinei unde au fost încadrați!

A ANTRENORILOR

Aspect din sală, în timpul unei lecții teoretice din cadrul consfățuirii de la Snagov

A CONSFĂȚUIRII LA SNAGOV

tr-un timp minim, cu spontaneitate și perfecțiune de mecanism, prin suprimarea oricărui întârzieri inutile. În această conjunctură, elementul esențial al antrenamentelor nu îl va putea constitui decât repetarea până la automatizare, într-un regim de lucru intens, dar cu recuperarea corespunzătoare a efortului. Denumirea plastică a acestui antrenament ar fi „sub presiune” și cele câteva exerciții teoretizate de Palfay au fost experimentate practic de către jucătorii echipei bucureștene T.U.G. Din păcate, partea a doua a acestei prelegeri s-a contramandat din pricina unei accidentări a conferențiarului.

Al doilea referent al cursului a fost antrenorul Constantin Tească care într-o prelegere sugestivă, vorbind despre „Jocul constructiv”, a pus în discuție sarcinile și aportul practic al tuturor liniilor componente ale echipei, a descris „tehnicile” manierei de joc preferate, a subliniat încă o dată virtuțile presupuse ale apărării în linie al cărei adept este. Comentarii referatului său, ne împărtășind acest ultim punct de vedere, au lădat totuși intransigența și consecvența sa, adeziunea la un principiu tactic îmbrățișat.

Înaintea meciului lotului reprezentativ cu „Mașini-Unelte”, toți cei 38 de antrenori prezenți la consfățuire au asistat la ședința de pregătire. După meci, ei au fost solicitați să depună pe masa comisiei de selecție, părerea lor scrisă.

Ultima zi a însemnat o de-

monstrație practică a celor trei norme fizico-tehnice inițiate de F. R. F., a căror îndeplinire sau... neîndeplinire de către jucători condiționează dreptul acestora de joc în Divizia A și B. Activitatea practică a acestei consfățuirii s-a încheiat cu referatul antrenorilor Ștefan Covaci și Bazil Marian despre „trasul la poartă”. S-a remarcat lipsa de preocupare a antrenorilor în general pentru acest procedeu (reflexată de altfel și în meciurile oficiale) și s-au făcut unele recomandări practice, demonstrate cu aportul jucătorilor din lot, prezenți și ei la Snagov.

Întreaga consfățuire s-a caracterizat printr-o dezbatere largă, deschisă de idei, desfășurată în spirit constructiv.

În încheiere, s-au trasat liniile generale ale activității viitoare, recomandându-se mărirea ciclului de antrenament la 14 ore săptămânal, sporirea autorității antrenorilor, debarasarea hotărâtă de toate elementele lipsite de valoare sau recidiviste în indisciplină.

La sfârșit, președintele C.N.E.F.S., tov. ANGHEL ALEXE, și-a exprimat în cuvântul său, speranța că prin muncă și pasiune, prin înlăturarea anumitor carențe obiective (bază materială săracă, munca cu copii încă defectuoasă) fotbalul nostru va urca treptele unei confirmări care așteaptă.

Ion CUPEN

urmează jocul de antrenament al selecționabililor

SE SIMTE UN VÎNT NOU, DE COLABORARE REALĂ!

În finalul consfățuirii de la Snagov a antrenorilor de Divizia A și B am solicitat părerea câtorva participanți. Le redăm integral:

ȘTEFAN COVACI (Steaua): „Consfățuirea a fost, din fericire, o tribună deschisă pentru expunerea unor opinii și a unor experimente personale. Eu am participat la multe asemenea consfățuiri precedente, dar pot afirma că este prima în care a dispărut spiritul de grup, dezinteresul voalat. Se simte un vînt nou, de colaborare sinceră, de dorință deschisă de a pune umărul la efortul colectiv. E de bun augur faptul că trei zile, toți antrenorii din Divizia A și B au văzut la lucru echipa națională în stadiul respectiv de pregătire. Trebuie să semnez însă o deficiență de organizare: eu am fost anunțat mult prea târziu de sarcina de a prezenta un referat”.

NICOLAE DUMITRESCU (U.T.A.): „Evident că nu aștept miracole de la această consfățuire. Teoria fără posibilitatea reală a acoperirii practice, rămîne literă moartă. Marele avantaj al acestei consfățuirii a fost schimbul de păreri cu un antrenor străin (n.n. I. Palfay din Ungaria) pentru că numai în felul acesta, cunoscînd și experiența altora, sîntem constrinși să cunoaștem, prin comparație, propriile lipsuri”.

V. NEAGU (Chimia Suceava): „Am aflat multe lucruri noi și aștept cu nerăbdare întoarcerea acasă, pentru a le pune în practică”.

TITUS OZON (Jiul): „Binevenită această consfățuire. Palfay a prezentat câteva exerciții din care am avut ce învăța. Să nu ne sfiim a învăța de la alții, recunoscîndu-ne slăbiciunile. Însuși Palfay a declarat deschis că o bună parte din părerile pe care le împărtășește și pe care ni le-a expus și nouă, le cunoaște de fapt de la englezi. Regret că antrenorul german Kirchrat n-a putut rămîne la consfățuirea noastră. Am auzit despre el că a lăsat aici o excelentă impresie. N-am priceput de ce în timpul jocului dintre lotul național și Mașini-Unelte, care avea un caracter scolar, antrenorii nu au oprit fazele pentru a face corijările de rigoare. Ar fi fost suficiente ocazii”.

VLADIMIR GROSARU (Metrom Brașov): „Consider utilă această consfățuire, pentru că din experiența fiecăruia, chiar dacă o împărtășești sau nu, se poate învăța cîte ceva”.

ANTON FERENCZI (Crișul Oradea): „Marele câștig al consfățuirii constă, cred, în reunirea altor an-

Doi antrenori participanți la consfățuire, „performeri” ai sezonului trecut: BAZIL MARIAN (Dinamo București — Cupa României) și ȘTEFAN COVACI (Steaua — campionatul)

trenori în același loc și același timp. Prezența lotului a constituit un fel de liant care ne-a apropiat de problemele echipei naționale. Îmbucurător este faptul că de data aceasta am constatat o mai mare dorință decît în alte ocazii de a face ceva pentru redresarea echipei naționale, fiindcă, așa cum spunea și Palfay, oglinda valorică a fotbalului unei țări este în ultimă instanță performanța acestor 11 jucători”.

CRIZA DE TIMP A CORPULUI DIDACTIC DIN FOTBAL

Aceste două pagini, „mijlocul revistei”, „paginile de greutate”, sau „pagini de culoare”, cum obișnuim să le numim în limbajul nostru redacțional, se ocupă azi de problema antrenorilor. Corpul didactic al fotbalului este, alături de organizarea fotbalului și calitatea jucătorilor, armătura acestui sport de la care sutele de mii de pasionați din țară cer satisfacții mai mari decît de la oricare alt spectacol. Într-o anumită împrejurare, aceea a muncii de laborator cu scopul de a suplini actualele carențe de organizare și valoare ale fondului de jucători, problema antrenorilor devine problema nr. 1 a fotbalului. Ea este mult mai vastă decît a putut cuprinde cele 400 de rînduri de manuscris prezente, în care sînt cuprinse și unele eforturi, ca acelea ale consfățuirii recente de la Snagov, ținînd să recupereze cîte ceva din rămînerea în urmă a corpului nostru de antrenori

Statistica alăturată privitoare la formarea antrenorilor de toate categoriile, valoarea și repartitia lor este grăitoare în ceea ce privește sărăcia cantitativă și calitativă a corpului didactic al fotbalului de toate categoriile. Mai mult decît atât, ea este alarmantă și nu se poate să nu dea de gîndit forurilor diriguitoare ale mișcării sportive, mai cu seamă, în această perioadă, cînd „jumătățile de normă” sînt supuse unor riguroase reconsiderări.

Amînînd pentru un viitor apropiat analiza mai profundă a situației atât de deficitară a problemei antrenorilor în ansamblul ei, aspectul cel mai paradoxal fiind predarea fotbalului la copii și juniori de către antrenorii cei mai puțin calificați, relevăm acum mijloacele insuficiente de care dispun majoritatea antrenorilor noștri principali în efortul de modernizare a fotbalului nostru, din păcate rămas pe hîrtie.

La Snagov a fost cîteva zile invitat la pregătirea selecționabililor noștri antrenorul Kirchrat din R.F. a Germaniei, unul din cei patru adjuanți ai renumitului Helmut Schön. Un antrenor relativ tînăr, în vîrstă de 45 de ani. Acesta a lucrat cîteva antrenamente cu selecționabilii, antrenamente care au produs o deosebită impresie în rîndul celor puțini care au avut șansa să-l vadă la lucru. Iată ce ne-a povestit jucătorul Barbu în legătură cu aceste antrenamente:

„Scurtele pregătiri făcute cu an-

trenorul Kirchrat au adus elemente noi în antrenament. Tot ce-a lucrat cu noi a fost variat, plăcut. Timpul a trecut pe nesimțite. După antrenament ne-am simțit bine, proaspeți, am mîncat cu poftă, pentru ca după aceea să simțim nevoia să ne odihnim. Ne-a surpris apoi „încălzirea” făcută de el. De scurtă durată, 10 minute, însă mușchii deveniseră moi, eram gata să începem un antrenament tare. Și ceea ce ne-a impresionat cel mai mult a fost faptul că Kirchrat nu s-a limitat să ne vorbească cum să facem antrenamentul CI NE-A ARATAT CUM TREBUE FĂCUT. Aproape că l-a executat în întregime cu noi, iar la jocul la două porți a intrat într-una din formații”.

Desigur că procedeele moderne de antrenament nu sînt cunoscute numai de Kirchrat, sînt mulți alți antrenori continentali de seamă, dar oaspetele federației a adus nouă ușor sesizabile. Cei 3—4 antrenori care au urmărit pe Kirchrat ne-au vorbit în sensul celor spuse de Barbu. Din păcate demonstrațiile practice ale antrenorului vest-german n-au fost filmate și nici nu a putut fi reținut pentru consfățuirea antrenorilor noștri, alături de Palfay, trebuind să facă față unei alte invitații, dinainte fixată, în Turcia. Iată cum o bună ocazie de a prinde firul unei noi direcții în antrenamentele echipelor noastre a fost pierdută.

Nu se poate să nu legăm acest scurt episod revelator de observația generală făcută după ultimul meci al echipei naționale la București, cu selecționata Olandei, și de altele mai vechi: de la un timp încoace, toți cei care urmăresc fotbalul pe stadioane și la televizoare și compară jocul reprezentativei noastre cu al unor reprezentative repute din Europa, își exprimă impresiile astfel: „Parcă se joacă altfel fotbalul decît la noi!” Iată la ce imagine poate duce diferența de viteză în joc, de joc direct, de execuție tehnică, de gîndire și concepție tactică avansată!

Este de la sine înțeles că dacă metodele de antrenament s-au înnoit, s-au modernizat, iar antrenorii noștri nu le cunosc și nu le pot explica, nici vorbă de a arăta practic, atunci cum jocul s-a arătat la nivelul fotbalistilor pregătiți cu mijloace moderne? Fără îndoială că fotbalul jugoslav are „cîteva Kirchrat” de îndată ce ne-a uimit în Campionatul Europei Devine

obligatoriu și urgent de însușit o asemenea experiență de către antrenorii noștri, printr-o școlarizare obligatorie fie la cursuri de lungă durată în străinătate, fie prin organizarea unei școli, de asemenea, de lungă durată, la noi, cu aducerea unor străini reputați.

Șablonizarea aproape generală din fotbalul nostru se mai constată și din faptul că foarte multe tinere talente se pierd sub ochii antrenorilor noștri. Anumiți jucători de talent ating un anume plafon unde stagnează. Fotbaliști aflați cîte 4—5 ani în pregătirea aceluiași antrenori progresează aproape imperceptibil de la o anumită vîrstă, de obicei 20—21 de ani, ca Pircălab, de pildă, care acum la 26 de ani joacă la fel ca la 21 de ani. Cazuri aidoma sînt și Dumitriu II și Voinea, și Adam, și Oblemenco, și Mateianu, și Cuperman, și alți jucători de diferite tipuri, dar cu toții talentați. Dobrin este și el amînînat cu acest pericol. De ce se împlinșă așa? Răspunsul devine acum simplu de dat. Fiir că antrenorii s-au limitat, în general, la procedeele de antrenament cunoscute, fără să le înnoiască, deși în ultimii ani ei au circulat foarte mult. Ei s-au rezumat să privească poezia fotbalului profesionist, dimensiunile grandilocver ale acestuia, dar n-au știut să extragă esențialul dintr-un fotbal bine sedimentat.

Există la corpul nostru de tehnicieni, și nu numai la ei, înclinația către vorbărie, referate și discuții, teoretizări și savantlicuri în locul tratărilor serioase, analitice ale problemelor fundamentale ale fotbalului nostru. Nu vrem să negăm utilitatea recente consfățuiri a antrenorilor. Ne-am declarat întotdeauna pentru contacte strînse și omogenitatea antrenorilor noștri, însă nu putem să nu observăm că în timp ce organismul fotbalului nostru este atât de subred, iar procesul de antrenament rămas stăt de în urmă, de cîteva ani monopolul discuțiilor în asemenea împrejurări, a fost ocupat, ca și acum, de „concepție”, „apărarea în linie”, „jocul cu liber” și altele.

Antrenorii noștri se află în mare criză de timp cu modernizarea antrenamentelor și de aceea măsurile urgente nu trebuie să întîrzie, din partea federației, a fantomaticului colegiu de antrenori și a antrenorilor înșiși.

Aurel C. NEAGU

A

m avut prilejul să văd două din meciurile susținute recent în Europa de naționala Braziliei: la Varșovia și Bratislava, unde băieții antrenorului Aimore Moreira au susținut partidele amicale cu Polonia și Cehoslovacia.

Trebuie să mărturisesc că am fost entuziasmat de ceea ce am văzut, că am rămas cu o părere excelentă despre fotbalul din această țară, convins fiind că tot ce s-a spus și s-a scris despre acești jucători, deși părea uneori de domeniul fanteziei, este adevărat.

Șapte zile am căutat să fiu cât mai aproape de ei, să le cunosc preocupările înaintea unor partide, să le văd reacția după un rezultat sau altul, deși era vorba de niște meciuri amicale, de pregătire.

La Varșovia, chiar de la sosire, mi-am dat seama cât trăiesc ei meciurile pe care le susțin, ce importanță le acordă. Veniseră supărați. Au pierdut prima întâlnire din cadrul turneului. 1-2 cu R.F.G. O înfrângere la limită pe terenul finalistei ultimului campionat mondial. În R.F.G., înaintea brazilienilor, au înclinat steagul și băieții lui Alf Ramsey. Anglia — campioană mondială — a pierdut cu 1-0. Dar acest lucru nu-i consola pe brazilieni. Elevii lui Moreira erau tare afectați.

La Hotelul Bristol din Varșovia, lumca-i asalta (mai ales amatorii de autografe), fotoreporterii nu le mai dădeau răgaz. Și totuși, vedeai, sau mai bine-zis, le înțelegeai supărarea. Toți erau tăcuți. Doar Aimore Moreira, cumpătat, obiectiv, fără pic de intenție de a nega meritele adversarilor, declara ziariștilor: „Jucătorii vest-germani au fost mai buni ca noi. Au o pregătire fizică excepțională, o apărare forte, atletică. Băieții mei (n.n. fotbaliștii brazilieni) nu au jucat la valoarea reală. Obosala drumului făcut cu o zi înainte, neacclimatizarea în Europa și-au spus cuvântul. Meciurile următoare vor arăta ceea ce putem și pe ce drum ne aflăm”.

Și partida cu Polonia — pe care am urmărit-o — a confirmat cele spuse de antrenorul brazilian, omul cu atita experiență, cel ce i-a condus în Chile — 1962 — pe Didi, Orlando, Gilmar, Garrincha, Pele și Zagalo spre cel de al doilea titlu mondial.

Gă jucătorii brazilieni trăiesc fiecare meci, că se bucură ca niște copii la succese și nu rămân indiferenți la înfrângere, așa e! Ne-a arătat-o comportarea lor. Au venit supărați la Varșovia și au plecat bucurându-se. Și era vorba de niște jocuri amicale. După victoria din Polonia, la Praga și Bratislava și-au scos magnetofonele, și au pus benzile cu „draga lor sambă”. Era înaintea meciului cu Cehoslovacia. Când au plecat spre Belgrad nu le-au mai scos din sacose. Erau triști și tăcuți. Pierduseră cu Cehoslovacia, dar nu din vina lor. Și totuși erau supărați.

AM VĂZUT UN „DIENST II”

Tehnica individuală a rămas aceeași armă de bază. Nici un reproș la acest capitol. Mingea fi ascultă de parcă ar fi vrăjită. Merge cu precizie matematică, pe distanțe de peste patruzeci de metri! Cade din înaltul cerului și „îngheață” pe gazon, lângă virful bocancului. Azi, când apărările, în general, sînt aglomerate, „un-doi”-urile executate în mare viteză și cu schimburi de direcții de neînchipuit, creează breșe în dispozitivul defensiv advers și oferă spații largi pentru atacantul care trebuie să finalizeze. În fiecare partidă din acest turneu, brazilienii au marcat goluri. Balonul nu e lovit fără milă. Uneori e mingiat, aidoma unui copil drag. Îl lovesc tare când șutează la poartă. Doar atunci.

Aceeași impresie excelentă au lăsat-o și la Bratislava. Înfrângerea în fața Cehoslovaciei a fost nemerită. Așa a vrut domnul Helmuth Fritz (R.F.G.). A dat decizii eronate, a viciat rezultatul final. Unii dintre arbitri — din păcate nu sînt puțini — își cam bat joc de unele echipe, irosesc munca depusă

EDU

ȘAPTE ZILE CU ECHIPA BRAZILIEI

CONSTANTIN ALEXE

de jucători în sute și sute de ore de antrenament. Păcat! După meci, antrenorul Moreira n-a mai vrut să facă nici o referire la arbitraj. A spus doar atât: „Despre acești oameni e mai bine să nu vorbești”. Poate că exemplul federației elvețiene, care l-a pus la punct pe Dienst, va fi urmat și de alții...

CE ROL PÔT AVEA

MIJLOCAȘII

În cele două meciuri văzute, o impresie excelentă au lăsat cei doi mijlocași — GERSON și RIVELINO. Sînt de departe cei mai buni din formație. Azi, cînd în fotbal se cere multă mișcare, cînd trebuie să ataci cu 10 jucători și să te aperi cu 11, rolul mijlocașilor este determinant. Ei trebuie să acopere o mare zonă, să facă o permanentă legătură între atac și apărare, să știe să iasă din defensivă, să lanseze un contraatac și chiar să finalizeze. Gerson — coordonatorul de joc al echipei (27 de ani) și Rivelino corespund din toate aceste puncte de vedere. Au o tehnică excepțională. Oricînd pot juca și pe un post de înaintaș. Au viteză și detentă, șutează la poartă cu mare forță, trag la fel de bine cu ambele picioare. Faptul că le e indiferent pe ce picior le vine balonul, le permite să schimbe oricînd partea, să nu mai facă o mișcare în plus. Gerson și Rivelino ne-au arătat ce înseamnă doi buni mijlocași, pe care noi îi numim de obicei „două pistoane active”.

CIT DE MARE AI FI, TREBUIE SĂ INVEȚI DIN GREȘELI

„Acest lucru l-au arătat brazilienii. Se știe că înainte ei se bazeau în primul rînd pe tehnica ireproșabilă (calitate pe care o au și azi), pe jocul individual. Erau criticați — mai ales după G. M. din Anglia — că n-au condiție fizică, că nu șutează la poartă de la distanță, că sînt individualiști. În cele două meciuri pe care le-am urmărit, am văzut la ei o pregătire fizică excelentă. Altfel n-ar fi putut juca trei meciuri (cu Polonia, Cehoslovacia și Iugoslavia) în șase zile! Mijlocașii și atacanții centrali, în special TOSTAO — omul a cărui misiune de a juca pe postul lui Pele e foarte grea — n-au momente de odihnă în timpul celor 90 de minute de joc. Apoi, „un-doi”-urile, ieșire din apărare cu pasele ce trec balonul pe la 3-4 jucători, dublările permanente, lansările extremelor cînd nimeni nu se așteaptă, INSEAMNĂ JOG COLECTIV. Cît privește trasul la poartă, procedeul nu mai e o „flore rară” pentru ei. Natal, Edu, Tostao, Jairzinho, mijlocașii și chiar fundașul dreapta, C. Alberto, trag la poartă puternic și precis de la 20-30 de metri. Trag precis fiindcă știu să lovească corect balonul. Din afara careului au înscris Jairzinho și Rivelino în meciul cu Polonia, Natal în cel cu

IN PAUZE, SPECTACOLE...

DE GALA

În pauzele celor două meciuri, la Varșovia și Bratislava, am urmărit cîteva demonstrații de tehnică individuală, cîteva numere de ceea ce numim noi — jonglerie.

Ga și la noi, rezervele polonezilor și cehoslovacilor au intrat pe teren și pe toată durata pauzei au sutat la poartă. Dar brazilienii ce făceau? La Varșovia, cei 9 jucători de rezervă s-au împărțit în două grupe. Într-o parte, 3 dintre ei pasau mingea unul la celălalt, cu capul, cu piciorul, cu umărul, străduindu-se să țină balonul cît mai mult în aer. Ceilalți 6 — printre care și portarul Felix — s-au așezat în rînd cite unul, unul cu spatele la celălalt. Primul a dat drumul la minge printr-o lovitură cu capul. A preluat-o al doilea și a trimis-o pe spate următorului. De 6-7 ori, minge a trecut pe la toți fără să cadă jos, fără să fie jucată de două ori de același om și fără ca cineva să facă un pas lateral (în stînga sau în dreapta). Spectatorii, în picioare, aplaudau. Apoi, un „număr Danilson” (titular în meciul cu R.F.G.). Mingea era pe gazon. O lovitură scurtă cu rîstul, balonul a prins efect, s-a urcat pe piciorul drept, pe coapsa dreaptă, pe umăr și pentru cîteva secunde a încrămășat pe ceafă. L-a lăsat apoi să cadă, dar cînd s-a atîngat gazonul, l-a lovit cu tocul și l-a readus din nou în față. La Praga, patru jucători au format un patrat cu latura de un metru și au început să joace minge cu capul, de la unul la altul. Balonul parcă era purtat ca la o ruletă la care, copii fiind, învîrteam să cîștigăm un fluier. Și așteptam cu pumnii închiși să se oprească clema metalică în fața cuiului pe care-l fixasem cu privirea mai înainte. Dar minge se oprea la cîte un „cui” din plimbarea ei aeriană foarte rar. Cei patru erau: José Maria, Marinho, Borges și Charlinhos.

Toate acestea nu sînt inventate, nu sînt povești. Sînt lucruri văzute. Fotbalul brazilian are o nouă echipă, formată din jucători talentați, care i-au încîntat pe cei ce au avut șansa să-i vadă la lucru. Cu acești băieți, în Mexic — 1970, Aimore Moreira va încerca să cucerească pentru a treia oară „Cupa Jules Rimet” și să o ducă definitiv la Rio de Janeiro. Dacă vor reuși, vom vedea. Dar mai înainte de toate, fotbalul pe care-l practică rămîne o artă.

Si acum două cuvinte ale selecționarului unic al Cehoslovaciei, antrenorul Josef Marko, pe care l-am întrebât ce părere are despre echipa Braziliei: „Este excelentă. Cred că mondialele din Mexic vor reveni Argentiniei sau Braziliei”.

DE ICI, DE COLO... DE ICI, DE COLO...

UN MEDIC — ANTRENOR AL ECHIEI SPANIEI

Rezultatele au schimbat încă un... antrenor. Eliminarea Spaniei din campionatul Europei a avut drept consecință înlocuirea lui Balmanya. Acum, la cîrma echipei naționale a fost desemnat Eduardo Toba.

Cine este Toba? Un medic în vîrstă de 45 de ani, tată a 10 copii, devenit în 1950 profesor de educație fizică, calitate în care a fost angajat la clubul Coruna. Doi ani mai tîrziu a obținut diploma de antrenor, profesie pe care a practicat-o pe rînd la Coruna, Real Oviedo și, apoi, în... Costa Rica. Aici, între 1959 și 1963 Toba a fost antrenorul clubului Herediano, cu care a cîștigat titlul național și ulterior a condus pregătirea echipei naționale, care a cucerit campionatul Americii Centrale. Reîntors în Spania, antrenează, fără succes, pe Real Murcia, Real Oviedo, Cordoba și Hercules Alicante, preia

apoi destinele naționale amatoare, care se califică pentru turneul din Mexic în detrimentul Angliei (slabă consolare).

În ciuda rezervelor cu care numirea sa a fost primită de presă, Toba este foarte optimist și consideră că-și va realiza planul său, care cuprinde obiectivele: 1) construirea unei echipe-tip, ca Ramsey în Anglia; 2) calificarea la turneul din Mexic — 1970; 3) calificarea în finala C. M. — 1970. În materie de tactică, Toba s-a declarat partizanul unui 4-3-3 „fluid”, cu oameni care știu să meargă la poartă...

5 MECIURI ÎN 5 SAPTĂMINI

Acesta este programul reprezentativei Poloniei în toamnă. Între 14 septembrie și 16 octombrie, ea va juca pe rînd cu Iugoslavia, Elveția, Irlanda, R. D. Germană și Danemarca.

CUPA ASIEI INTERȚĂRI. Ediția de anul acesta s-a bucurat de un

AGENDA PRELIMINARIILOR C. M. — 1970

ANUL 1968

SEPTEMBRIE

- 4 — Luxemburg—Olanda (8)
- 25 — Danemarca—Cehoslovacia (2)
- Iugoslavia—Finlanda (6)
- 29 — Luxemburg— Bulgaria (8)

OCTOMBRIE

- 4 — Suedia—Norvegia (5)
- 9 — Belgia—Finlanda (6)
- 12 — Elveția—Grecia (1)
- 13 — Austria—R.F. a Germaniei (7)
- 20 — Cehoslovacia—Danemarca (2)
- 23 — Tara Gallor—Italia (3)
- 27 — Portugalia—România (1)
- Iugoslavia—Spania (6)
- Bulgaria—Olanda (8)

NOIEMBRIE

- 6 — Franța—Norvegia (5)
- Ungaria—Irlanda (2)
- Scotia—Austria (7)
- 10 — Belgia—Iugoslavia (6)
- 23 — România—Elveția (1)
- Cipru—R. F. a Germaniei (7)

DECEMBRIE

- 1 — Irlanda—Danemarca (2)
- 11 — Grecia—Portugalia (1)
- Spania—Belgia (6)

ANUL 1969

FEBRUARIE

- 26 — Belgia—Spania (6)

MARTIE

- 26 — Olanda—Luxemburg (8)

APRILIE

- 16 — Portugalia—Elveția (1)
- Grecia—România (1)
- Scotia—R.F. a Germaniei (7)
- 19 — Cipru—Austria (7)
- 20 — Polonia—Luxemburg (8)
- 23 — Bulgaria—Luxemburg (8)
- 30 — Spania—Iugoslavia (6)

MAI

- 4 — Portugalia—Grecia (1)
- Irlanda—Cehoslovacia (2)
- 7 — Olanda—Polonia (8)
- 10 — R.F. a Germaniei—Austria (7)
- 14 — Elveția—România (1)
- 17 — Scotia—Cipru (7)
- 21 — R.F. a Germaniei—Cipru (7)
- 25 — Ungaria—Cehoslovacia (2)
- 29 — Danemarca—Irlanda (2)
- 31 — Cipru—Scotia (7)

IUNIE

- 4 — Finlanda—Iugoslavia (6)
- 8 — Irlanda—Ungaria (2)
- Bulgaria—Polonia (8)
- 25 — Finlanda—Spania (6)

IULIE

- 6 — Ecuador—Uruguay (12)
- 14 — Chile—Uruguay (12)
- 15 — Danemarca—Ungaria (2)
- 20 — Uruguay—Ecuador (12)
- 27 — Bolivia—Argentina (10)
- Columbia—Venezuela (11)
- 28 — Chile—Ecuador (12)

AUGUST

- 2 — Venezuela—Columbia (10)
- 3 — Peru—Argentina (10)
- 4 — Ecuador—Chile (12)
- 7 — Venezuela—Paraguay (11)
- Columbia—Brazilia (11)
- 10 — Bolivia—Peru (10)
- Columbia—Paraguay (11)
- Venezuela—Brazilia (11)
- Uruguay—Chile (12)
- 17 — Peru—Bolivia (10)
- Paraguay—Brazilia (11)
- Brazilia—Columbia (11)
- Paraguay—Venezuela (11)
- 24 — Argentina—Bolivia (10)
- Brazilia—Venezuela (11)
- Paraguay—Columbia (11)
- 31 — Argentina—Peru (10)
- Brazilia—Paraguay (11)

SEPTEMBRIE

- 7 — Polonia—Olanda (8)
- 14 — Cehoslovacia—Ungaria (2)

OCTOMBRIE

- 7 — Cehoslovacia—Irlanda (2)
- 8 — R.F. a Germaniei—Scotia (7)
- 12 — România—Portugalia (1)
- Luxemburg—Polonia (8)
- 15 — Grecia—Elveția (1)
- Suedia—Franța (5)
- Spania—Finlanda (6)
- 19 — Iugoslavia—Belgia (6)
- 22 — Ungaria—Danemarca (2)

NOIEMBRIE

- 1 — Franța—Suedia (5)
- 2 — Elveția—Portugalia (1)
- Polonia—Bulgaria (8)
- 4 — Italia—Tara Gallor (3)
- 5 — Austria—Scotia (7)
- 16 — România—Grecia (1)

Nu sînt cuprinse 13 meciuri, din grupele europene III (4), VI (6), V (2) și VIII (1). Datele lor nu ne-au parvenit încă.

frumos succes. Victoria finală a revenit naționalei Iranului, învingătoare în toate cele patru meciuri susținute. Pe locurile următoare: Birmania și Israel.

CONTROL ANTIDOPING ÎN

FRANȚA. Federația franceză a hotărât ca începînd cu sezonul viitor să efectueze un control antidoping la jocuri din Divizia I și a II-a.

FOTBALIȘTII GRECI SE PREGĂTESC

Intr-un meci amical disputat la Atena (2-2), Inter din Milano a înfrînt o combinată Panathinaikos-Olimpiakos, în care au figurat majoritatea internaționalilor greci vizati pentru preliminariile C. M.: Ikonopolis, Kamaras, Surpis, Piliotis, Domazos, Vasiliou, Sideris, Botinos, Iutsos etc., cu care se vor înfrîna jucătorii noștri la primăvară.

Trei din jucătorii lui F. C. Köln (de la stînga la dreapta: Flohe, Rühl și Lohr) își manifestă bucuria cuceririi Cupei R.F.G.

VIITORUL ADVERSAR AL LUI DINAMO BUCUREȘTI

F. C. KÖLN ESTE MAI PUTERNIC CA ORICÎND!

Titlul pe care-l reproducem în facsimil, după un număr recent al revistei vest-germane „Kicker”, recomandă de la sine pe adversarul lui Dinamo București din primul tur al „Cupei cupelor”. Intr-adevăr, parcurgînd articolul colegului Walter Setzepfandt privind la pregătirile formației din Köln pentru noul sezon, ajungem la concluzia că — încurajați de succesul strălucit din Cupă — elevii lui Hans Merkel lansează acum, în noul campionat, un atac puternic și la titlul de campioni.

UN EXCELENT LOC 4

De altfel, ei au încheiat excelent și campionatul 1967—68; pe locul 4, după F.C. Nürnberg (campionă actuală), Werder Bremen și Mönchengladbach și înaintea unor echipe ca Bayern München, Eintracht Frankfurt, MSV Duisburg, Eintracht Braunschweig, Hannover 94 și Alemannia Aachen, care urmează în această ordine.

Să recunoaștem, locul 4 în campionatul R.F.G. (cu 18 echipe!) e o „carte de vizită” care vorbește de la sine. Iată, cifric, bilanțul lui F.C. Köln în campionat:

4. F.C. Köln 34 17 4 13 68:52
38 p

Meciurile directe ale lui F.C. Köln cu campioana (F.C. Nürnberg), au constituit adevărate „regaluri” fotbalistice. La Köln, rezultatul a fost egal (3—3) iar la Nürnberg gazdele au învins la mare luptă, cu 2—1. Deosebit de eficace s-a dovedit viitorul adversar al lui Dinamo, în special pe teren propriu, unde a reușit 12 victorii, unele dintre acestea la scoruri record ca: 7—0 cu Schalke 04, 5—0 cu Kaiserslautern, 5—1 cu Frankfurt, 4—0 cu Karlsruhe! De altfel, echipa din Köln, cu cele 68 de goluri marcate, ocupă locul 4 ca eficacitate în R.F.G., fiind întrecută doar de Mönchengladbach, de echipa campioană și de MSV Duisburg. Una dintre explicațiile eficacității o constituie predilecția antrenorului HANS MERKEL și a asistentului său HANS SCHÄFER (fostul internațional) pentru jocul ofensiv. La aceasta, trebuie să adăugăm și prezența în atac a internaționalului LÖHR care — cu cele 27 de goluri marcate — a terminat pe primul loc în clasamentul golgeterilor. Un alt excelent realizator al echipei este extremul dreapta RÜHL, care a înscris și el 13 goluri în campionat.

În ultima etapă de campionat, F.C. Köln a învins în deplasare, cu 2—1 pe Eintracht Braunschweig.

CUM AU CUCERIT CUPA

Pentru a ajunge în finala Cupei R.F.G., echipa F.C. Köln a eliminat mai întâi o formație din liga B, Hamburg Saar, apoi trei echipe din prima ligă, pe Eintracht Frankfurt, Eintracht Braunschweig și Borussia Dortmund.

Adversarul din meciul final, formația de liga a II-a V.F.L. Bochum, a fost marea revelație a Cupei R.F.G. din acest an, reușind să-și croiască drumul spre meciul de la Ludwigshafen (unde s-a disputat finala) după ce a scos din cursă 4 echipe de prima categorie!

Finala a fost cîștigată de F.C. Köln, cu 4—1, prin golurile marcate de jucătorii internaționali

MIJLOCAȘI: Overath (de 36 de ori internațional A), Simmet, Flohe.

ATACANȚI: Rühl, Jendrosssek, Bründl, Lohr (internațional A), Hornig (internațional A), Hermes și Langanke.

Dintre aceștia, Weber și Overath au făcut parte din echipa națională care a învins recent la Stuttgart echipa Braziliei cu 2—1.

Verstärkung durch drei große B

Köln ist so stark wie nie zuvor!

Acest titlu a apărut recent în revista vest-germană „KICKER”:
„Întărire prin trei mari B”
„KÖLN ESTE MAI PUTERNIC CA ORICÎND”

din formație, Rühl (2), Lohr și Hornig, dar în minutul 38 scorul era încă egal, 1—1! După pauză, Köln a făcut însă un joc care a plăcut mult celor 60.000 de spectatori prezenți la acest meci.

FORȚE NOI!

Pentru noul sezon, conducerea tehnică a echipei a procedat la o remaniere a lotului. După ce a renunțat la serviciile a șapte jucători din vechiul lot, F.C. Köln și-a asigurat aportul unor jucători de certă valoare, considerați de presa de specialitate drept „cîștiguri certe” pentru formație. Este vorba în primul rînd de PETER BLUSCH, de la Eintracht Frankfurt, un tânăr fundaș central despre care ziarele scriu că „este de-ajuns de copt și pentru echipa națională” și care va face un cuplu forte cu renumitul Weber. Cel de-al doilea „B” vine de la München și se numește LUDWIG BRÜNDL (22 ani), atacant central, care va juca pe dreapta lîngă eficacele Rühl. În fine, al treilea „B” este WERNER BISKUP achiziționat de la Fortuna Düsseldorf, un jucător ceva mai matur — are 26 de ani — care joacă în apărare.

În afara „celor 3 B”, vor mai juca la Köln în acest sezon BIRKHÖLZER, portar, promovat din propria echipă de juniori, care a apărut poarta echipei de juniori a R.F.G. în recentul turneu U.E.F.A., și HERMES, provenit de la lotul de amatori.

Așa încît, la această oră, lotul echipei (care a început pregătirile) se prezintă astfel:

PORTARI: Soskici (fost internațional iugoslav), Heyeres, Birkhölzer.

FUNDAȘI: Hemmersbach, Weber (de 30 de ori internațional A), Blusch, Biskup, Thielen, Pott, Regh.

VALCAREGGI:

„SECRETUL MEU — 18 TITULARI!”

Născut la Trieste, la 12 februarie 1919, Giuseppe Valcareggi a jucat aproape 20 de ani, ca mijloc și inter. Il găsim pe rînd în echipele Pontiana (1932/33), Triestina (1934/35), Fiorentina (1940/41), Milan (1942/43), Bologna (1945/46), Fiorentina (1947/48). Cariera de antrenor și-a început-o la Pionbino (1952). A condus apoi Prato (1956), Fiorentina (1962), Atalanta (1964). Din 1965 a fost numit antrenor federal. A lucrat mai întâi ca secund al lui Edmundo Fabbri, apoi în colaborare cu Helenio Herrera și acum se găsește singur la conducerea tehnică a reprezentativei Italiei, numirea sa fiind valabilă pînă la finele anului 1970.

— Ce crede, mai întîi, ce simte un om care n-a avut bucuria să ajungă în echipa națională, ca jucător, despre succesul național pe care a condus-o ca antrenor în „Campionatul Europei”?

— „Victoria de pe stadionul olimpic mi-a dat o mare satisfacție. Mi-a adus în inimă pacea, liniștea după care tinjeam în zilele acelea agitate ale competiției. Victoria n-a fost nedată și nici total neapelabilă. Eu recunosc că toate cele patru formații, venite în Italia, mai ales prin plăcuta surpriză produsă de iugoslavi, au fost de forțe apropiate. Ceea ce cred că nu ne poate fi contestat este faptul că în finalul întrecerii ne-am dovedit cei mai siguri și mai puternici. Am realizat cel mai mult ca fotbal ofensiv în rejucarea finalei și acest lucru poate fi demonstrat de orice prezentare a filmelor luate în partida rejucată.”

— Care a fost secretul victoriei italiene?

— „Nu vreau, nu-mi place să fac pe misteriosul. Nici un leac miraculos și nici măcar o tactică secretă nu ne-a dus la victorie. Am făcut însă o experiență importantă, stînd un an și jumătate lîngă Fabbri, și din ea am învățat foarte, foarte mult. Mi-am dat seama că meseria de antrenor al naționalei depinde mai mult de o pricepere psihologică, de o cunoaștere a sufletelor jucătorilor. Nu am urmărit în perioada pregătirii, foarte scurtă, a „Campionatului Europei” decît să comit cît mai puține greșeli în privința alcătuirii programului de antrenament și, mai ales, a construirii unei atmosfere de perfectă colegialitate între jucători, atmosferă în care rolul de frunte îl deține antrenorul. Deciziile cele mari — trei modificări în formația din prima finală, cinci în cea pentru a doua finală — le-am luat după lungi consultări cu mine însumi, dar și impunîndu-mi mai mult curaj, ris-cînd într-un procent care nu mă caracteriza. Imprejurarea, destul de rară, că am avut în realitate 18 titulari m-a ajutat cum nu se poate mai bine. Acesta a fost secretul victoriei noastre finale!”

— Există realmente un rol al antrenorului, al selecționarului în timpul meciului?

— „După părerea mea, nu. Principala obligație a selecționarului se încheie cînd oamenii lui au pășit pe gazon. În cele 90 sau 120 de minute, jucătorii sînt cei care mai pot face ceva. Pentru antrenor, în aceste momente de tensiune, marea calitate rămîne aceea de a fi calm și lucid. Doar așa observațiile lui pentru pauză vor fi cele mai obiective și, mai cu seamă, cele mai eficace. Eu, unul, fierb, arăt că un leu în plină furie în momentele dinaintea jocului. Din clipa începerii partidei mă transform, nici eu nu știu cum, într-un flegmatic spectator.”

— Care ar fi punctele unui program ideal de pregătire a naționalei?

— „Înaintea partidei oficiale sînt total împotriva jocurilor grele, de verificare. O partidă de distracție, cu juniorii sau o echipă de foarte lejeră categorie, mi se pare cea mai indicată. E o naivitate să pretinzi că formația mai poate fi clarificată în aceste întîlniri dinaintea meciului oficial! Cînd ai convocat jucătorii, echipa este formată în mintea ta. Sigur, dacă ai avea posibilitatea unor partide amicale interrepresentative, în care nu mă interesează rezultatul, acolo aș face încercări. Altfel, nu. Cred că selecționarul dotat pentru o asemenea funcție vede formația, fracționară, în partidele în care îi urmărește pe selecționabili, la cluburile lor. Cînd i-a reunit, calitatea lui rămîne aceea de a-l convinge pe cei 11 să intre în rolurile construite de acum în imaginarii lui plan. Scotese o asemenea operațiune superlativul în această profesie în care ești de regulă singur contra a zece și zece de mii de pîreri.”

LUIGI SCARAMBONE

Valcareggi, pe vremea cînd împărțea cu Helenio Herrera conducerea reprezentativei italiene

IDEEA UNEI LIGI EUROPENE? O ABSURDITATE

Mărturisiri, gînduri

ale lui Sir STANLEY ROUS

cupelor Asiei, Americii Centrale și Oceaniei.

R.: Ați propus și o reformă a sistemului de calificare pentru campionatul mondial?

S.: Da. Vreau să terminăm odată cu împerecherea consanguină. Deocamdată, însă, acest deziderat are numai forma unui plan.

R.: Puteți să-l precizați?

S.: Ideea de bază a fost formulată astfel, încît de acum înainte să fie decisă de performanță și nu de prestigiu. În afară de aceasta va trebui să promovăm diversitatea fotbalului, și țări cu diferite stiluri să joace împreună. De exemplu, Scoția nu a jucat niciodată împotriva Tunisiei. Care au fost motivele? De ce nu se poate perfecta o întîlnire Italia — Ghana? Greutăți de transport? Cred că astăzi nu mai poate fi vorba de așa ceva.

R.: Vă gîndiți la preliminarii pentru care echipele ar trebui să călătorească în jurul globului? De exemplu dacă o țară europeană va trebui să joace cu una din Asia.

S.: Nu. Să nu exagerăm. Dar, de exemplu, s-ar putea include într-o serie două continente — Europa și Africa. Mă gîndesc la un total de 32 de echipe care desemnează în opt

grupe de cîte patru echipe, cele 16 participante, care pe urmă vor participa la turneul final.

R.: Cum va lupta F.I.F.A. împotriva așa-zisului amatorism de formă? De ce s-a renunțat la decizia că acei jucători care au participat la campionatul mondial să nu mai aibă drept de joc și la Olimpiadă?

S.: A fost propunerea Danemarcei, o țară unde fotbalul este practicat numai de amatori. Și noi am considerat această propunere ca bine venită, fiindcă și așa nu prea există mijloace de control. Desigur, cunosc consecințele, dar ce să faci F.I.F.A., să se eschiveze de la o problemă care și în alte discipline nu poate fi clarificată?

R.: Sir Stanley, ce poziții ia F.I.F.A. față de propunerea Franței de a se organiza o ligă europeană?

S.: Trebuie să plecăm de la punctul de vedere că un campionat este, pentru orice țară, piinea. Jocurile diferitelor competiții europene sînt marmelada pe această piine. Dacă am înființa o ligă europeană — și ea va avea destule greutăți de întîmpinat — nu cred că ea va contribui la creșterea popularității fotbalului. În schimb ar primejdui viața campionatelor naționale. Acestea la rîndul lor trebuie să existe fiindcă fac parte din organizarea de bază. Cred că ideea unei ligi europene este absurdă.

(După „Sport-Illustrierte” München)

2. Iosef MASOPUST

ULTIMA OARĂ

Oare la ce s-o fi gândit, în cabina jucătorilor de pe stadionul Sparta de pe Letna, în ziua de 16 mai 1966 când se echipa în vederea ultimului său meci în echipa națională? Cu un an în urmă, fusese scos din lotul reprezentativ ca fiind „în vîrstă”, iar astăzi va dirija din nou echipa națională a Cehoslovaciei în meciul cu reprezentativa U.R.S.S., care s-a calificat în turneul final al campionatului mondial din Anglia.

Era o întimplare, soarta, sau o încheiere frumoasă a activității în echipa națională? Să susținem „meciul de adio” tocmai pe Letna, pe cel mai glorios podiu din Praga, acolo unde a luat ființă și s-a dezvoltat fotbalul praguez!

Masopust știa că joacă pentru ultima oară în echipa națională.

Cu prilejul acestui meci, îmbrăca tricoul național pentru a 63-a oară, la rugămintea federației de fotbal, a colegiului de antrenori și a antrenorului echipei naționale, Iosef Marko.

Dar să părăsim pentru moment cabina stadionului de pe Letna și să ne întoarcem, cu un an în urmă, pe stadionul Slovan din Bratislava, — unde — în martie 1965 — se disputa primul meci de calificare pentru C. M. din Anglia, între echipele Cehoslovaciei și Portugaliei, aceasta din urmă alcătuită pe scheletul formației Benfica Lisabona.

Pe o ploaie care a căzut tot timpul partidei, stadionul plin aștepta apariția echipei.

Echipa Cehoslovaciei nu-l mai avea în rândurile sale pe Masopust. Pentru prima oară în decurs de 12 ani!

Unul dintre cei mai mari strategii ai fotbalului urmarea jocul de pe banca rezervelor. Portughezii erau stupefiați! Încă înainte de meci, Coluna, căpitanul echipei Portugaliei, considera lipsa lui Masopust din formație ca o mare greșală.

Pe banca rezervelor, Masopust arăta ca un condamnat. Atunci a luat hotărârea de a renunța să mai joace în reprezentativa de fotbal a țării. Nu-i venea ușor, însă avea impresia că acolo este un oaspete nepoftit. Iar poimănu voia să primească! Cu atât mai mult, cu cât în cantonament, nici unul dintre antrenori nu-i spusese nimic.

Cînd s-a întors la Praga, era hotărât să renunțe de a mai juca în echipa națională. Scrierea prin care făcea cunoscută decizia sa, adresată organelor de resort, a rupt-o de două ori. În cele din urmă, președintele clu-

bului Dukla, Rudolf Kocel l-a sfătuit să mai aștepte. Masopust n-a mai întreprins nimic. A fost introdus în lotul echipei „B”.

La Brno, cu prilejul unui meci internațional, tinerii jucători au fost puțin surprinși văzîndu-l în mijlocul lor, în cabină.

— „Să-mi spuneți „moșule”. Eu n-am să mă supăr, fiindcă oricum, n-am fost „descoperit” cu prilejul „Jocurilor sportive ale tineretului”.

Cei prezenți au ris și în cabină s-a creat o atmosferă plăcută, prietenească. Și acum să ne întoarcem la Letna. Întîlnirea cu echipa Uniunii Sovietice a constituit o mare satisfacție pentru Masopust. Antrenorul Marko — ca de altfel întreg activul de antrenori — l-a rugat să joace în „națională”. Iar Masopust, pentru care fotbalul era totul, a spus „da”!

Tinerii selecționabili aveau valoare, însă le lipsea experiența, iar rutinatul Kvašniak era ieșit din formă la acea dată, nimeni neputîndu-l înlocui.

Conducătorii fotbalului cehoslovac și-au dat seama de acest lucru, însă, și Masopust a răspuns la apelul lor.

PREVIZIUNILE LUI VYTLACIL

La Teplice, unde a jucat pentru prima oară într-o formație de divizia A, Masopust a activat pînă în anul 1952. Juca la echipa „Ingstav” care, în ediția 1951—1952 a campionatului, s-a clasat pe locul 3. Pe atunci, Masopust juca mai mult pe postul de inter stînga.

Vlastimil Chobot, care juca pe postul de mijlocăș la „Ingstav” iar la terminarea activității competiționale a devenit antrenor la fosta lui echipă, spunea următoarele despre începuturile colegului său de echipă:

„Cînd Masopust a venit la noi, avea o bună pregătire tehnică. Știa să conducă balonul la perfecție. Cînd noi, ceilalți terminam antrenamentul, el continua să se pregătească cu Ladislav Novak încă 20—30 minute...”

Întîmplarea a făcut ca la Teplice să se întîlnească cu Rudolf Vytlačil, viitorul antrenor al echipei naționale a Cehoslovaciei, care după un meci de campionat, i-a spus ca o prevestire: „Iosef, dumneata ai să ajungi în echipa națională!”

La sfîrșitul turului, cînd echipa din Teplice ocupase locul 3, Masopust împreună cu Novak, au fost încorporați și repartizați la clubul A.T.K.

Masopust, care pînă la încorporare lucrase ca strîngar, iar mai tîrziu ca salariat într-un mare magazin, pentru pasiunea sa de a juca fotbal, a îmbrăcat tricoul roșu-galben al clubului A.T.K.

Echipa terminase campionatul din anul 1958 pe locul 8; în același an s-a transformat în U.D.A. care, în anul 1953, a cucerit pentru prima oară titlul de campioană, în anul 1954 a terminat pe locul 4, iar în anul 1955 pe locul 2.

Echipa militară și-a schimbat, mai tîrziu, numele în Dukla, devenind una dintre cele mai valoroase echipe de fotbal din Cehoslovacia, după cel de-al doilea război mondial. A cucerit 7 titluri de campioană a țării în anii 1956, 1958, 1961, 62, 63, 64 și 1966. În anul 1959 a terminat pe locul secund, iar în anul 1960 pe locul 3.

La Dukla, Iosef Masopust a ajuns unul dintre cei mai buni jucători din lume. Nu puteai decît să admiri tehnica sa, pasele precise pe jos și

la semîndătime, baloanele trimise cu bolid care depășeau fundații adverse ajungînd la coechipieri.

Ani de zile a dirijat jocul echipei Dukla și al echipei naționale. De multe ori avea impresia că are un magnet în bocanci!

Datorită tehnicii sale, Masopust a devenit spaima adversarilor. Cu timpul, a mai adăugat la calitățile sale, o serie de finețe care se întîlnesc, de regulă, la jucătorii brazilieni: pasa cu călcîiul, sau printre picioarele adversarului, executate cu aceeași precizie ca și centrarea directă din volă.

Această tehnică excepțională se datorește, în mare parte, mingii de cîrpă, cu care a început să joace încă din anii copilăriei.

PUȘTII DIN STRIMICE

Băieții din satul Strimice jucau pe unde apucau. Pe luncă, în curte, pe miriște și chiar pe șoseaua asfaltată. Masopust mărturisește:

In cabină, la pauză, într-un meci greu...

„Aceste locuri au constituit cea mai bună școală fotbalistică pentru mine”.

Peste tot, pe unde copiii din Cehoslovacia joacă fotbal, apărătorii sint Pluskali, Novaci, Popluhari, iar atacanții sint: Masopusti, Kvašniaci, Pospichali.

În timpul copilăriei lui Masopust, copii erau: Plánicika, Svoboda, Nejedlý, Burger, Zenisek, Riha etc.

Iar miine vor fi: Viktor, Kuna, Szikora, Adamce, Vesely etc.

În copilărie, Iosef Masopust era... Bican din Strimice.

— „Doream să inseriu cit mai multe goluri, fiindcă printre copii, asta însemna ceva. Dar mai tîrziu, îmi făcea mai multă plăcere să-l depozitez pe adversar și să pasez unui coechipier”.

Cum este Masopust?

Deschis, sincer, onest atît în viața de toate zilele cît și pe terenul de joc. Un om cu un sistem nervos echilibrat, care știe să se stăpînească în orice situație. Este calm, calculat și corect în ceea ce privește hotărîrea luată.

Toată viața pe terenul de fotbal a fost plin de dorința de a obține succese prin forțe proprii, fără nici un ajutor străin. Niciodată nu a acceptat compromisul.

Cînd era convîns că are

dreptate, știa să-și apere convingerile.

Calitățile fizice și cele intelectuale au făcut din el un jucător despre care antrenorii spun că este „mina lor prelungită” în rîndurile echipei.

Totdeauna era foarte sever cu el însuși și cerea același lucru coechipierilor săi. Fiecare succes constituia un nou imbold.

În teren, avea o vedere de ansamblu a întregului joc și ca un mare maestru la șah, gîndea întotdeauna cu 3, 4 sau chiar 5 mișcări mai repede decît majoritatea coechipierilor.

Masopust a fost una dintre cele mai mari individualități ale fotbalului cehoslovac și în același timp credincios colectivului în cadrul căruia juca. În plus, știa să păstreze naturalețea și bucuria de a juca, sentiment care dispare din ce în ce mai mult din fotbalul de astăzi.

Cu cîtă poftă și vîră a jucat în meciul cu echipa R.F. a Germaniei (4—3) des-

foarte ușor să-l depoziteze de balon și să inițieze un contraatac, totuși, cu un gest cavaleresc, i-a lăsat balonul. Lă fel de cavaleresc, Pele nu s-a folosit nici el de această posibilitate și a trimis mingea în afara terenului.

Iar în momentul cînd Pele n-a mai fost în stare să joace, și nici să meargă, Masopust a fost acela care l-a ajutat să se îndrepte spre banca rezervelor. N-a fost de mirare că publicul spectator l-a recompensat pe Masopust cu aplauze, iar ziaristii l-au numit: „Caballero Cecoslovaco”.

Patru ani mai tîrziu, la prima ședință a jucătorilor echipei naționale cu conducerea secției de fotbal, gîdîndu-se a avut loc la Praga, la cafeneau „La Pelican”, Masopust s-a adresat jucătorilor cu următoarele cuvinte: „Aș dori, ca în orice condiții v-ați afla, să luptați cavalereste și să vă respectați adversarii!”

Cîteodată aflăm că pentru cele două puncte în campionat, se ajunge la cele mai grosolane faulturi. În Chile, oare nu era vorba de și mai mult?

Felul său de a evolua pe terenul de joc, comportarea sa în general, au făcut să aibă foarte mulți admiratori în lumea întreagă.

Ziarul „Independence”, care apare la Dublin, a trimis la meciul de calificare dintre echipele Irlandei și Cehoslovaciei, care se desfășura la Praga, un redactor al său.

Fiind întrebat dacă crede în succesul echipei sale, el a răspuns: „Este imposibil, fiindcă avem o echipă slabă”.

— Atunci de ce vă mai duceți la Praga?

— „Vreau să-l mai văd încă o dată jucînd pe Masopust”.

CEL MAI FRUMOS GOL!

„N-a fost o întimplare ca tocmai mijlocășul de margine, Iosef Masopust, să înscrie primul gol în finala campionatului mondial din Chile” — a scris căpitanul echipei campioană mondiale din anul 1954, Fritz Walter, din R.F. a Germaniei.

Într-adevăr, Iosef Masopust a fost cel mai bun jucător de pe teren în partida finală cu Brazilia, de pe Estadio Nacional din Santiago, un adevărat comandant al echipei sale.

În minutul 15 al meciului, Pospichal a atacat pe aripa dreaptă, a depășit fundașul advers, a trecut pe postul interului dreptă și a expediat balonul, printr-o veritabilă „luță cehă”, lui Masopust care era în traiectoria balonului. Mijlocășul stînga al echipei Cehoslovaciei a apărut pe neașteptate în suprafața de 16 m a echipei Braziliei ca și cum ar fi căzut din... Marte, surprinzîndu-și toți adversarii. Fără să ezite, a șutat pe lîngă Djálma Santos, Zizinho și Nilton Santos, iar Gilmar, care ieșise din

poartă, n-a mai putut să facă nimic.

Cehoslovacia conducea cu 1—0.

„În primul moment — spune Masopust — nici nu mi-am dat seama că am înscris. Abia cînd am fost înconjurat de coechipieri, am știut că am marcat”.

Nu este lipsit de interes faptul, că golul pe care autorul lui îl apreciază ca pe cel mai frumos, nu a adus succesul echipei Cehoslovaciei. Un minut mai tîrziu, Amarildo, care l-a înlocuit pe Pele, a adus egalarea înscrinînd dintr-un unghi dificil. Pînă la urmă au învins brazilienii cu 3—1, cucerind pentru a doua oară titlul de campioni mondiali.

În felul acesta, din cele opt ediții ale campionatului mondial, soarta a făcut ca în șase dintre ele, victoria să nu revină echipei care a deschis scorul, iar echipa Cehoslovaciei a avut această soartă în două finale.

Roma 1934: Cehoslovacia conducea în min. 68 prin golul lui Puci cu 1—0; în prelungiri, a învins Italia cu 2—1.

Rio de Janeiro 1950: Brazilia a luat conducerea prin golul lui Friaca în min. 46, însă victoria a revenit Uruguayului cu 2—1.

Berna 1954: Fotbaliștii maghiari conduceau, în min. 6 cu 1—0 prin golul înscris de Puskas, iar în min. 11 cu 2—0 prin golul realizat de Sandor. Titlul de campioană însă, a revenit R.F. a Germaniei, cu 3—2.

Stockholm 1958: Liedholm a înscris primul gol al echipei Suediei însă „Zeita Nike” a revenit Braziliei cu scorul de 5—2.

Santiago 1962: Masopust... și din nou Brazilia.

Londra 1966: R.F. a Germaniei conducea prin golul lui Haller înscris în min. 6, însă Cupa a rămas în Anglia care a cîștigat în prelungiri cu 4—2.

Masopust face parte dintre mijlocășii care au înscris cele mai multe goluri. La echipa Dukla, pînă la sfîrșitul anului 1966, a înscris 69 de goluri, iar în anul 1964 a fost golgeterul echipei sale — înaintea atacanților.

În echipa națională, ocupă de asemenea, locul 1 cu 11 goluri marcate.

În turneul de la New York a fost autorul unui gol pe care singur l-a numit „la Bican”.

În cea de-a doua finală, cu echipa West Ham United, Jan Brumovsky a centrat de pe aripa dreaptă în careul de 16 m al echipei adverse. La balon, au ajuns în același timp Jelinek și Masopust, care a strigat: „Lasă-l!” Cu piciorul stîng și-a potrivit balonul, iar cu dreptul l-a expediat în plasă. Scorul de venea 1—1 și trofeul „American Challenge Cup” călătorea pentru a treia oară peste Ocean, la Praga...

Traducere de V. BENKOVSKI

Masopust văzut de alții

„Am jucat de cîteva ori împotriva lui Masopust. A fost un adversar care niciodată nu a comis un fault. Nici nu avea nevoie de așa ceva, deoarece era posesorul unei tehnici excepționale. L-am cunoscut ca pe un gentleman și de aceea îl prețuiesc foarte mult”.

(PELE)

„Prin comportarea sa, Masopust a depășit pe toți ceilalți jucători de fotbal de la noi. Întrunea mai multe calități decît „stelele” noastre anterioare. Avea și calități de apărător și calități de atacant, reușea să creeze faze spectaculoase, să mobilizeze echipa și de multe ori să decidă victoria.

(RUDOLF VYTLACIL)

„Dacă învidiez fotbalul cehoslovac pentru jucătorii săi, cum ar fi: Hojer, Janda, Kolenaty, Kada, Svoboda sau Nejedlý, nu-l pot uita pe Masopust, acel jucător excepțional, un adevărat dirijor”.

(SEPP HERBERGER)

BOTAFOGO '68, CA BRAZILIA '58

Botafogo din Rio de Janeiro merge pe drumul lui F. C. Santos din Sao Paulo: a cucerit campionatul statului Rio pe 1968, ca Santos pe acela paulist, pentru a doua oară consecutiv ca Santos și pentru a 11-a oară în cariera sa, tot ca... echipa lui Pele! Curoasă analogie între cele mai bune echipe braziliene, nu?

Un fapt semnificativ și demn de subliniat este că noul „11” al alb-negrilor din Rio (media de vîrstă: 23 ani!) cuprinde în mare majoritate elemente provenite din echipele de tineret ale clubului. Doar Gerson și Leonidas sînt recrutați din alte cluburi, de la Flamengo și, respectiv, America. Și încă un amănunt foarte interesant: echipa antrenată de fostul „mondial” Zagalo, joacă exact ca „Brazilia 1958”. Rolul fiecărui jucător este inspirat de cel al internaționalilor care au cucerit de două ori campionatul mondial: Gerson joacă la fel ca Didi, Rogerio ca Garrincha, Roberto ca Vava, Jairzinho ca Pele, Paulo Cesar ca... Zagalo, Leonidas ca Nilton Santos... Singurul corectiv adus de Zagalo jocului echipei: l-a făcut mai prudent, mai defensiv decît al Braziliei '58 și '62, Leonidas devenind „libero”, iar Paulo Cesar sau Rogerio, se retrag alternativ în ajutorul apărării, alături de Gerson plasat în fața fundasilor centrali, cînd adversarul atacă.

CORSICA REDIVIVUS!

Pînă mai în urmă cu 4-5 ani frumoasa insulă din Mediterană era cunoscută în fotbalul francez mai puțin prin rezultatele echipelor sale participante în diversele competiții regionale și naționale rezervate amatorilor și mai mult prin numele cîtorva jucători pe care l-a dat ca: Bonifaci, Piantoni, Scotti, care însă acționau la alte echipe din țară.

Iată însă, că deodată, „Patria lui Napoleon” își spune primul său cuvînt în fotbal: venirea antrenorului și totodată jucătorului Pierre Cahuzac de la F. C. Toulouse din prima divizie la echipa Gazelec coincide cu cîștigarea campionatului național de amatori al Franței. Aceasta se întîmpla în 1963, dar „figura” s-a repetat și în 1965 și în 1966 și în acest an. Acum, Gazelec are dreptul de joc în divizia secundă a Franței rezervată profesioniștilor, dar conform regulamentului jucătorii vor trebui ca timp de un an de zile să-și păstreze statutul de amator.

Cu Gazelec, Corsica are cel de al treilea reprezentant al său în fotbalul profesionist francez, deoarece o altă echipă din insulă, Bastia, născîndu-se nici ea mai prejos, a cîștigat și ea în acest an campionatul diviziei secundă unde acționează de doi ani, promovînd în prima divizie. Ea va evolua în viitor alături de celelalte echipe frunțase franceze printre care se numără și... echipa corsicană Ajaccio.

Și pentru ca tacimul să fie complet, locul lui Gazelec în campionatul național de amatori va fi luat de echipa de amatori a clubului Bastia, cîștigătoare a unui campionat — Divizia onoare — rezervat amatorilor.

Strul succesorilor fotbalului corsican sînt completate de performanța lui Etienne Sansonetti de la Ajaccio, clasat pe primul loc în clasamentul golgeterilor diviziei A.

Toate aceste performanțe fac la ora actuală din Corsica „epicentrul fotbalului francez”.

dinea lui în teren, valoarea sportivă demonstrată l-au impus de mult pe plan internațional. În fotografia de jos vă prezentăm una dintre imaginile cuprinse în albumul pe care micul școlar de la școala din Treviglio, acolo unde a învățat celebrul internațional italian, i l-au înmînat cu ocazia unei recente vizite pe care le-a făcut-o Facchetti. Un mic omagiu pentru fostul elev al școlii din Treviglio.

FACCHETTI — PREMIUL OSCAR BYRRH

În unanimitate, juriul de ziariști și specialiști alcătuit special la „Campionatul Europei” au acordat premiul Oscar — ultimul atribuit în Franța în acest sezon — căpitanului echipei Italiei, Giacinto Facchetti, considerat ca exemplar sub toate aspectele în întregul sezon. Corectitudinea...

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE ȘI T... GOL!

ORIZONTAL: 1) Șut ... „și un gol de toată frumusețea! 2) Mingi reținute de portar ... — „Intr-o înfringere sportivă. 3) Trage șuturi-bombe cu ... virful bocancului. 4) Nicolae Dumitru — Producător de... baloane — Șut ... gol! 5) A „tras” pînă nu l-au mai ținut picioarele — A aplica... betonul. 6) Strigat în gura mare — Nene! — În tur și în retur! 7) Bune! — Marchează timpul — Nu e gol.

8) Începutul curselor ... — „Intr-un ritm lent. 9) Luată în șuturi (fam) — Începe să suteze! 10) În forță — Stînjene! 11) Tot e gol! — În ofensivă. 12) Omul de gol al Progresului — Golgeter de viitor la Steaua.

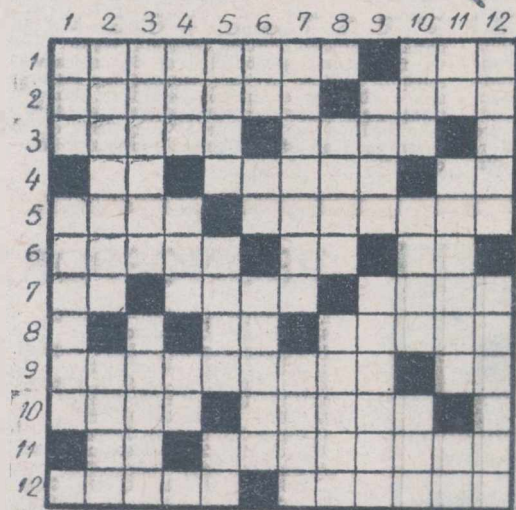
VERTICAL: 1) Parte a ghetelilor cu care se sutează — Se aude du-pă ce a fost trasă o bombă. 2) Contraatac! — A șuta pe lîngă poartă. 3) Vechi atacator, a lăsat multe goluri în urma sa — Tîn-

ta șuturilor (pl.). 4) Inviraj! — Dă lovitură... la biliard — Pe noi! 5) Șapte oase, într-un cuvînt — Lovite pînă rămin goale — Atacă pe extreme! 6) Din șut! — Unealtă — Aflat. 7) Balon îndepărtat din fața porții — Tractorul inițiază o acțiune. 8) Boxează mingile înalte — Pînă la subțire. 9) Aici se lucrează în șuturi (pl) — Șut ... cu plasă! 10) Precis — Scoruri albe — U.T.A. de altădată. 11) Simburele nuci! — Rezultat cu o diferență înjca de goluri — Însă. 12) A ordona o lovitură liberă pe teren străin.

IOAN V. CHIȚU
Moreni

DEZLEGAREA
CAREULUI
DIN NR. 111

1) Brașov — Crișul. 2) Roșu — Cluj. 3) Emite — Auto-gol. 4) Tarălungă — Upa. 5) Ani — Arc — Târlă. 6) N — En — Mureșan. 7) Unete — U — A — Td. 8) Oric — Sase — Gîa. 9) Ra — Um — Cugir — R. 10) A — Alecu — Gai-dă. 11) Dură — U — F. 12) Glob. 13) Eda — Ti-mișoara. 13) Ardeleanu — Jan.

EXTERN

MAGAZIN

EXTERN

PELE — AȘA CUM NU-L CUNOAȘTEȚI!

Cel de-al treilea joc SANTOS — NAPOLI (6-2) jucat la Toronto (Canada) s-a disputat într-o atmosferă foarte... încălzită. Fiecare din echipe a terminat meciul în cite zece oameni. Lima (Santos) și Bianchi (Napoli) fiind eliminați. În fotografia de sus îl vedem pe Pele, într-o postură cu totul inedită: aceea de... boxer. El încearcă să aplice o directă unui adversar, Zurlini, care l-a faultat, în vreme ce un coechipier al acestuia s-a interpus între ei cu scopul de a-l împiedica pe brazilian să-și aducă la îndeplinire intenția.

GIULIANO SARTI: „FOTBALISTUL MODEL 1968” AL ITALIEI

Binecunoscutul portar Giuliano Sarti a fost proclamat „fotbalistul model 1968” de către ziarul sportiv „Stadio” din Bologna. Anterior, acest premiu — care se acordă anual jucătorului care a dovedit cea mai mare seriozitate profesională și corectitudine sportivă — a fost atribuit lui Maldini, Pavinato, Vinicio, Hamrin și Losi.

George Best (Manchester United) a impresionat pe toți telespectatorii noștri alit prin tehnica sa desăvîrșită cit și prin... impunătoare-i po-doabă capilară. De curînd, aflat în concediu la Palma de Majorca și considerînd că este nevoie de un re-tuș la abundența-i frizură, el a preferat „figaro-ul” său obișnuit din Manchester. Costul tunsorii: doi dolari; costul deplasării la Manchester și retur: 150 dolari.

O nouă federație — pe lîngă cele ale Italiei, R.F. a Germaniei și Austriei — și-a pus candidatura pentru a organiza finalele „Cupei campionilor europeni” și „Cupei cuplelor”. Este vorba de federația scoțiană care în sprijinul cererii sale aduce argumentul de loc de negli-jat al unui stadion cu o mare capacitate: Hampden Park cu cele 140.000 locuri ale sale.

În urma tragediei petrecută la 23 iunie a.c. pe stadionul River Plata, acest stadion a fost închis pînă la noi ordine, adică pînă la stabilirea cauzelor precise care au dus la tragicul deznodămînt.

Heriberto Herrera, antrenorul echipei Juventus Torino, se va căsători peste puțin timp cu o tî-nără braziliancă, cunnata jucătorului Chinesinho dela... Juventus.

Ploaie de suspendări în Italia. După meciul A.C. Milan — Internaționale din cadrul fazei finale a Cupei Italiei au fost suspendați: Suarez (cinci etape), Corso (patru etape), Bedin (două etape), Rosato (o etapă). Toți se fac vinovați de atitudine nesportivă față de arbitru. În plus, au fost amendate cu diverse sume Burgulic, Benitez ca și fiecare din cele două cluburi. Suspendările vor fi efectuate la începutul sezonului viitor.

La Leningrad este în curs de construcție un stadion de fotbal acoperit cu o lungime de 160 m și cu o capacitate a tribunelor de 25.000 locuri.

Pentru prima manșă a meciului Austria — R.F. a Germaniei din cadrul grupelor preliminare ale campionatului mondial care va avea loc la 13 decembrie a.c., federația vest-germană a și reținut un prim stoc de 10.000 bilete de intrare. Se așteaptă ca în scurt timp cererea să fie repetată.

PESTE 40.000 DE SPECTATORI

Un număr record de spectatori, neregistrat așa de des nici la meciurile actualelor glorii ale fotbalului, s-a înregistrat la partida dintre foștii internaționali ai Jugoslaviei și Ungariei. A fost o reîntîlnire cu Beara, Trnković, Boškov, Cskalowski, Ognjanov, Stanković, Zebeć, Mitic, Hobeć, Vukas, cu Sarosi, Hidegkuti, Bozsik, Rudzanski, Budai, Karpai, Toth, etc.

Partida a fost mult gustată de cei 40.000 de spectatori; n-au lipsit numerele de mare jonglerie tehnică, chiar dacă au fost executate cu încetinitorul. Echipa jugoslavă a învins cu 4-0.

O NOUĂ PROFETIE A LUI HERRERA

În aceste zile un săptămînal din Roma, „Tribuna Illustrata”, a pus la dispoziție lui Heleno Herrera un apreciable spațiu în care acesta își publică autobiografia. În primul capitol el povestește copilăria sa la Buenos Aires unde s-a născut, stă-bilirea în Maroc unde la 16 ani a fost legitimat pentru prima oară ca fotbalist, apoi trecerea la cluburile franceze ca jucător și mai apoi ca antrenor. În această din urmă calitate el ajunge la conducerea echipei reprezentative a Franței apoi aceea a Spaniei și a echipei de club F.C. Barcelona în care jucau pe atunci Kubala, Evaristo, Villaverde, Kocsis, Rasmussen, Czibor etc.

Dar, în partea introductivă a acestui prim capitol, autorul face o declarație dintr-o parte mai curajoasă: „Sub conducerea mea A.S. Roma va cuceri titlul de campioană a Italiei precum și „Cupa campionilor europeni”.

Obișnuiți cu astfel de declarații ale „magului” ne permitem să punem și noi o întrebare: Cînd? Pentru că el nu limitează într-o anumită perioadă de timp, atingerea acestui obiectiv.

PICHI A SPUS ADIO FOTBALULUI

Armando Picchi, fostul „libero” al echipei Internaționale și al reprezentativei Italiei, nu va mai juca fotbal. Această hotărîre a fost luată zilele trecute după ce a mai încercat o ultimă dată să reîntre. El a luat parte la un meci amical disputat de două echipe constituite ad-hoc dar către sfîrșitul primei reprize neputînd suporta eforturile a abandonat terenul de joc. În felul acesta s-au confirmat toate temerile care s-au născut după accidentul pe care l-a suferit în meciul de la Sofia cu Bulgaria.

Picchi nu se va despărți de fotbal. El va urma un curs de antrenori care se va ține luna viitoare la centrul tehnic de la Coverciano după care nu este exclus ca el să fie numit direct antrenor federal în care calitate să răspundă de una din reprezentativele țării.

A CÎȘTIGAT TOTUȘI O CUPĂ

„Ne-a rămas și nouă cupa cea mai puțin importantă”, a declarat recent Zlatko Čačkovsky antrenorul echipei Bayern München, referindu-se la situația pe plan european a fotbalului vest-german care în acest an a pierdut „Cupa cuplelor”, deș-nută de Bayern, care nu a reușit nici acum să cîștige „Cupa campionilor europeni” sau „Cupa orașelor-tirguri”, dar a intrat în posesia „Cupei Alpiilor” cucerită de Schalke 04 învingătoare după prelungiri cu 3-1 în fața echipei elvețiene F.C. Basel.

Este, pentru pretențiile fotbalului vest-german, o consolare destul de palidă.

Fotbal

REVISTA SĂPTĂMINALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26,
sectorul 1, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupas, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-sef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocșa

PELE AMENINȚAT CU MOARTEA ÎN S. U. A. ?

O știre de-a dreptul senzațională, transmisă din Rio de Janeiro, a fost inserată de ziarul parizian „L'Equipe”: Pele a fost amenințat cu moartea, în cursul turneului echipei sale, F. C. Santos, în S.U.A.! Mai multe ziare braziliene au anunțat în manșete speciale pe opt coloane, care au avut în Brazilia efectul unei adevărate bombe, că „Rasiștii vor să-l omoare pe Pele”. Acesta ar fi primit la hotelul din New York, unde era cazată echipa Santos, un telefon din Los Angeles și o „voce” l-a anunțat că va fi asasinat. Fapt care a pus în stare de alarmă conducerea echipei, poliția newyorkeză și... cercurile fotbalistice din Brazilia.

Se pare însă că este vorba de o simplă farsă, pentru că ziarele braziliene n-au mai revenit după această știre. Santos a mai susținut câteva jocuri amicale în S.U.A., fără ca să se fi produs vreun indiciu care să confirme amenințarea de la Los Angeles.

În schimb, au fost confirmate tentativele... clubului A. C. Napoli având ca țintă pe Pele. În timpul celor 3 meciuri disputate la New York și Toronto între Santos și Napoli, aceste două echipe au călătorit și au locuit împreună. Prilejul a fost folosit de Altafini (în Brazilia cunoscut și sub numele de Mazola) și Cané, cei doi jucători brazilieni din formația napolitană, pentru a-l convinge pe Pele să semneze pentru clubul lor. Mai mult chiar, s-au angajat discuții între conducătorii echipelor. Italienii s-au declarat dispuși să-l primească pe Pele în 1970, după „mondiale” și când va avea 29 ani, contra sumei de peste un milion de dolari pentru club și un alt milion pentru jucător. Pele a declarat că pentru 1970 stă de vorbă, considerând că la 29 de ani Santos îi va acorda transferul.

CINCI ȚĂRI LA CUPA BALCANICĂ PENTRU REPREZENTATIVELE DE TINERET

Din toamnă, activitatea competițională din Balcani se va îmbogăți cu o nouă probă internațională. Este vorba, după cum am mai anunțat, de „Cupa Balcanică” rezervată selecționatelor naționale de tineret (până la 23 de ani). La această interesantă și foarte utilă întrecere fotbalistică și-au dat adeziunea federațiile din BULGARIA, ROMANIA, IUGOSLAVIA, TURCIA și GRECIA.

Potrivit unor știri primite din Capitala Greciei, unde se află sediul secretariatului Cupei, la competiție au drept să participe jucătorii născuți în 1945 și mai tineri. Delegațiile participante se vor compune din câte 22 de persoane, dintre care 16 jucători. În plus, sunt invitați câte doi arbitri din fiecare țară. Cupa, programată între 4 și 8 septembrie la Atena, se va desfășura după sistemul campionat (fiecare cu fiecare), dar numai cu jocuri simple. În baza rezultatelor se va alcătui un clasament și prima clasată va fi declarată câștigătoare ediției, va primi o cupă și 16 medalii. În caz de egalitate de puncte între două echipe, aflate pe primul loc, se va disputa un meci de baraj. Dacă egalitatea se va menține, atunci va decide golaverajul general.

TURNEE INTERNAȚIONALE

● În capitala Islandei, Reykjavik, se dispută în aceste zile un interesant turneu internațional la care participă echipele de juniori ale unor țări nordice și cea a Poloniei. Iată primele rezultate: Islanda—Finlanda 3—2; Suedia—Danemarca 2—1; Polonia—Danemarca 5—3; Islanda—Norvegia 2—1. Întrecerea continuă.

● La sfârșitul lunii iulie este programat la Caracas, în Venezuela, un turneu internațional amical inter-cluburi. Participă, printre alte echipe, Santos, Benfica și Barcelona.

GORNİK ZABRZE ÎN „TURNEU AMERICAN”

Fosta campioană a Poloniei și actuala deținătoare a Cupei, Gornik Zabrze, a plecat într-un lung turneu în Columbia, Ecuador, Salvador, Panama și Mexic.

CELTIC — FAVORITA BOOKMAKERILOR

Abia s-a tras la sorți programul primului tur al „Cupei campionilor europeni” și bookmakerii scoțieni au și început să acorde cote: Celtic Glasgow este favoritul lor cu 4 la 1. Alte cote: Manchester United (deținătoarea Cupei) 9—2, Real Madrid 8—1.

FINALA CUPEI EUROPEI CENTRALE 1968, Spartak Trnava — Steaua roșie Belgrad, se va disputa la 21 august la Trnava și 28 august la Belgrad.

AU FOST STABILITE DATELE meciurilor Lokomotiv Leipzig — K. B. Copenhagen din „Cupa orașelor-tiguri”: 2 octombrie la Leipzig și 9 octombrie la Copenhaga.

IN CAMPIONATUL INTERNAȚIONAL FEROVIER 1968—69: Lokomotiv Koscice (Cehoslovacia) — Lew Poznan (Polonia) 4—1 (1—1).

FEDERAȚIA BULGARĂ A DESEMNAT PE CEI MAI BUNI 22 DE FOTBALIȘTI în sezonul 1967—68: Simeonov, Todarov, Salamanov, Peșev, Gaidarski, Iv. Dimitrov, Peșev, Gaganelov, Jeceev, Hristakiev, Ivkov, Apostolov, Bonev, Iakimov, Iv. Gheorghiev, Popov, Dermadjiev, Asparuhov, Kotkov, Jekov, Mitkov, Mihailov. Pe listă sunt și alți distinși: Slavica — echipa cea mai sportivă: Jekov — jucătorul cel mai eficient (31 goluri); Kincev — cel mai corect; Lokomotiv Sofia — cea mai eficientă atac (65 goluri); Rumenancev — cel mai bun arbitru.

FOTBALISTUL ANULUI 1967—68 în R. D. Germană a fost declarat B. Bransch (F. C. Chemie Halle).

INCA UN MECI DISPUTAT ÎN CUPA BALCANICĂ: Fenerbahce Istanbul — Spartak Sofia 0—0. Jocul a avut loc la Ankara. Echipa bulgară și-a consolidat poziția de lider în clasamentul seriei a II-a, astfel încât apare ca probabilă o „finală bulgară”: Beroe Stara Zagora — Spartak.

CALENDARUL ECHIPEI SPANIEI, în 1968: 17. X cu Franța (amical — deplasare), 27. X. cu Iugoslavia (deplasare — C.M.), 11. XII. cu Belgia (acasă — G.M.); în 1969: 23. II. cu Belgia (deplasare — C.M.), 26. III. cu Elveția (acasă — amical), 30. IV. cu Iugoslavia (acasă — C.M.) și 25. VI. cu Finlanda (deplasare — C.M.).

AIMORE MOREIRA DUPĂ AL DOILEA JOC CU MEXIC: „Am fost învinși de o echipă mare care a meritat victoria. Să-l său de joc este strălucitor și eficient. Va fi una din candidatele cele mai serioase la titlul mondial 1970”

SCHIMBARE ÎN PROGRAMUL „C.O.T.”. Deoarece F.F. Malmö participă și în „Cupa campionilor europeni” și nu mai poate juca și în „Cupa orașelor-tiguri” comitetul de organizare a decis înlocuirea echipei suedeze cu Daring Bruxelles (Belgia), care în primul tur va întâlni pe reprezentanta Atenei.

PREGATIRI PENTRU C.M. ÎN S.U.A. Forul de specialitate a încredințat antrenorului Phil Woosnam (Tara Galilor) pregătirea lotului reprezentativ pentru preliminariile C.M. (S.U.A. este în grupă cu Bermuda și Canada). Pentru prima dată, S.U.A. va alina o echipă din jucători profesioniști. Lotul inițial cuprinde 41 de fotbaliști. Orașele St. Louis și Chicago dau cei mai mulți jucători: opt și, respectiv, șapte.

COMISIA DE PRESĂ A F.I.F.A., recent constituită (C. Bardigotta și R. Courte din partea F.I.F.A., A. Herbauts și J. Ferran din partea Asociației Internaționale a presei sportive) a vizitat săptămîna trecută stadiioanele și instalațiile lor de presă din Mexico City, Guadalajara, Leon, Monterrey, Toluca și Puebla, în vederea turneului olimpic din 1968 și C.M. 1970.

AL 1300-LEA GOL! În min. 4 al meciului Dinamo Tbilisi — Dinamo Kiev, Hursiava — cel mai bun fundaș central în sezonul trecut a înscris al 1300-lea gol, în campionat, al echipei din Tbilisi.

AJUTORE PENTRU CLUBURILE SICILIENE: U.E.F.A. le-a pus la dispoziție suma de 30.000 franci pentru refacere în urma cutremurului din iarnă.

CREȘTE NUMARUL JUCĂTORILOR STRĂINI ÎN R.F.G. Din 1963, cînd a fost creat campionatul divizionar, 50 de jucători străini au semnat pentru cluburile vest-germane. În sezonul viitor se vor adăuga încă 21.

GRIJI NOI PENTRU MITICI

Prodigioasa activitate — internă și internațională — a fotbalului iugoslav s-a încheiat. Bilanțul sezonului 1967—68 este pozitiv. Campionatul și Cupa au oferit meciuri plăcute; echipa națională a renăscut din propria-i cenușă și și-a recucerit prestigiul pe plan internațional, datorită — în special — evoluției excelente în campionatul Europei, deși se prezenta într-o nouă alcătuire.

Acum, toate gîndurile se îndreaptă spre viitor. Prestigiul refăcut trebuie apărut, mai ales prin obținerea calificărilor la turneul final al campionatului mondial 1970. De aceea toate privirile sînt ațintite spre programul de toamnă: U.R.S.S.—Iugoslavia (amical) la 11 septembrie; Polonia—Iugoslavia (amical) la 15 septembrie; Iugoslavia—Finlanda (C.M.) la 29 septembrie; Belgia—Iugoslavia (C.M.) la 16 octombrie; Iugoslavia—Spania (C.M.) la 27 octombrie; turneu în Argentina în decembrie. Numai că fotbalul iugoslav nu-i scutit de necazuri. Și primele care i le fac sînt cluburile care dau de re-

gulă jucătorii echipei naționale și care au cerut federației ca despăgubire o jumătate din rețeta realizată la jocurile internaționale pen-

subvenții, nu-si pot acoperi cheltuielile necesitate de existență lor și plata jucătorilor. În asemenea condiții, cluburile — printre care Steaua roșie, Partizan, Dinamo, Voivodina — au declarat că nu vor da jucătorii lotului decît pentru meciurile oficiale.

În ciuda acestor complicații neașteptate, după cum relatează „France Football” din Paris, selecționarul unic Rajko Mitici a și început lucrările de pregătire pentru viitorul sezon. În primul rînd el caută jucători cu care eventual să înlocuiască pe unii internaționali ca Fazlaghić (Sarajevo), Osim (Jelezniciar Sarajevo) și chiar Pantelić (Voivodina) care peste un an sau doi (și chiar mai devreme) ar putea să plece și ei peste hotare. De aceea nu surprinde deloc prezența pe lista lui Mitici a unor noi nume ca Muhtarović și Duiković (portari), Jeftić, Bošković (fundași), Lalici, Bieković, Katici, Mujkici, Glavovici, Bajevici (atacanți) etc. Aceștia și alții ca ei pot alcătui „noul val” al lui Mitici.

CLUBURILE NU-I MAI DAU JUCĂTORI PENTRU MECIURI „AMICALE”

tru a fi împărțită între ele în raport cu numărul de jucători pe care-l dau loturilor reprezentative. Această cerere, după cum subliniază presa străină, a provocat o vie reacție în cercurile federației, dar argumentul cluburilor a fost foarte puternic: fără jucătorii-vedete ele nu pot obține angajamente peste hotare și, neavînd

MIERCURI 10 IULIE

Turneul litoralului

Sel. de tineret—Farul Constanța 2—2 (0—1)

Dukla Praga—M.S.V. Duisburg 1—1 (1—1)

Meci amical

Mexic—Brazilia 2—1 (1—1)

PENTRU AGENDA DV.

SIMBATA 13 IULIE

Turneul litoralului

Sel. de tineret—M.S.V. Duisburg 1—1 (0—0)

DUMINICA 14 IULIE

Turneul litoralului

Farul Constanța—Dukla Praga 4—1 (2—0)

Meci amical

Peru—Brazilia 3—4 (2—1)

SPRE UN CAMPIONAT MONDIAL INTERCLUBURI...

AMERICA DE SUD PROPUNE O „SUPERCUPĂ” (Santos — Penarol — Racing sînt de acord) SE AȘTEAPTĂ CUVÎNTUL EUROPEI (Real Madrid și Internazionale Milano)

Se pare că asistăm la o veritabilă ofensivă a sud-americanilor pentru recucerirea — sub orice formă și pe toate planurile — a supremației mondiale în fotbal și în primul rînd pentru a înclina de partea lor balanța în duelul cu Europa. Astfel este interpretat un recent proiect lansat de marile cluburi din America de Sud și anunțat de agențiile străine de presă, proiect foarte interesant, de altfel, care — odată realizat — ar însemna un prim pas spre un campionat mondial intercluburi.

Despre ce este vorba? Recent, într-o ședință organizată la Buenos Aires și care a durat nu mai puțin de 20 de ore reprezentanții cluburilor Racing (Argentina), Penarol (Uruguay) și Santos (Brazilia) au căzut de acord și au pus bazele unei noi competiții mondiale intercluburi, a unui „Campionat al campionilor intercontinental”, un fel de „supercupă”, care să se dispute anual, începînd chiar din toamnă. Regulamentul acestei grandioase întreceri a fost elaborat și aprobat de Confederația sud-americană, care-și are sediul la Lima (Peru).

La această Cupă urmează să participe toate echipele cîștigătoare a „Cupei intercontinentale”, de fapt o dispută Europa — America de Sud. Este vorba de Real Madrid, Internazionale Milano, Racing Buenos Aires, Penarol Montevideo și Santos Sao Paulo. Toate amănunțele sînt puse la punct, pentru a asigura competiției succesul scontat. Turneul ar urma să se dispute pe două serii, fiecare reunind echipele dintr-un continent, deci una sud-americană și alta europeană. Echipele se vor întîlni între ele în meciuri tur-retur în cadrul grupelor. Jocurile vor începe în prima miercuri din

luna septembrie și vor trebui epuizate în ultima miercuri din octombrie. Câștigătoarele seriilor vor disputa marea finală. În edițiile următoare vor lua parte și celelalte cluburi care vor cucerii „Cupa intercontinentală” (deci, și Estudantes La Plata sau Manchester United).

Partea sud-americană este cu totul de acord cu organizarea acestei „supercupe”. În schimb, se așteaptă confirmarea europeanilor. În cercurile Confederației sud-americane se afirmă că internaționale și-a dat asentimentul de principiu. Pentru obținerea acordului lui Real Madrid, președintele clubului Penarol, Washington Cataldi — inițiatorul acestui proiect — va pleca în curînd în Spania, unde va lua contact și va căuta să convingă conducerea campioanei spaniole.

Sud-americanii, însă, vor să-și dea o și mai mare amploare acestei Cupe. În intențiile lor este să-l lărgască cadrul, incluzînd în prima sa fază și alte continente și în primul rînd America de Nord și Centrală. De altfel, secretarul Confederației Americi de Nord, Centrale și Caraibelor a făcut o vizită la Buenos Aires tocmai cu scopul de a intensifica legăturile cu fotbalul sud-american. Federația argentiniană, de altfel, va lansa la congresul ce se va ține în Mexic, ideea unei „Cupe interamericane” pentru cluburi, în care caz Estudantes va trebui să joace cu campioana nord-centru-americană, probabil Toluca (Mexic). Acest pas va fi urmat, probabil, și de includerea Africii, ipoteză în care campioana Europei s-ar întîlni cu campioana africană. Iar câștigătoarele interamericane și Europa—Africa s-ar întreci în final între ele, ceea ce ar însemna o adevărată finală mondială intercluburi.

ABONAȚI-VA LA REVISTA

Fotbal

Oficiile P.T.T.R. și factorii postali din întreaga țară fac, în continuare, abonamente.

PRONOSPORT

1. Petrolul Moinești—Ceahlăul 2
2. Gloria C.F.R.—Ancora 2
3. Unirea Focșani—S.U.T. Galați 1
4. A.S.A. Sibiu—Gaz metan 1
5. Metalul C. M.—C.S.M. Sibiu x
6. U.M. Tim.—C.S.M. Reșița 1
7. C.F.R. Arad—C.F.R. Tim. 1
8. Unio—Minerul B. Mare 2
9. Victoria Carei—Metalul S. M. 1
10. Metalul Tgv.—Rapid C.F. 1
11. Olimpia Oradea—C.F.R. Cluj 1
12. Ind. Sirmiel—Soda O. Mureș 1
13. Vict. Tg. Jiu—Metalul Tr. Sev. x